

PHOTO MARIA ADAMANTIDIS 2017

Στο καφενείο Horreya ο χρόνος έχει σταματήσει

PHOTOS © 2017 MARIA ADAMANTIDIS

Κ Α Δ Μ Ο Σ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΕΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΔΟΥΡΥΛΑΙΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ 11521, ΤΗΛ. 210 68 25 492

www.ambetios.gr , ambetios@ambetios.gr

ΤΕΥΧΟΣ

3/2017

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ :

Νικόλαος Βαδής vadisnikolas@gmail.com

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ :

Αρχισυντάκτης :

Ευάγγελος Πεζάς evanpezas@gmail.com

Μέλη :

Νικόλαος Βαδής vadisnikolas@gmail.com

Καίτη Μπαραμίλη kmpara@gmail.com

Δημήτρης Πιερής dpieris@gmail.com

Λήδα Καρρά ledaliongr@yahoo.gr

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ :

Απόστολος Δωρίτης, architects@doritis.gr

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

- Νικόλαος Βαδής, vadisnikolas@gmail.com
- Λάκης Πεζάς, evanpezas@gmail.com
- Σταύρος Γεωργιάδης, georgiadis.stavros@gmail.com
- Καίτη Μπαραμίλη, kmpara@gmail.com
- Νίκος Κάτσικας, greekafrikanews@gmail.com
- Ίβαν Πάσσαρης, evan.passaris@gmail.com
- Έφη Μαλαχία Χαλκιά evchalkia@ath.forthnet.gr
- Δημήτρης Βαζελάκης dimitris.vazelakis@oracle.com
- Μαριαντώνης Πολίτης info@ebnefsis.gr
- Δημήτρης Καπαϊτζής dkapaitzis@gmail.com
- Βίλλυ Πολίτη villy_cairo@yahoo.com
- Μαρία Αδαμαντίδου marouli1@gmail.com
- Μίμης Πιερής dpieris@gmail.com

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- ♦ Δυο Λόγια από τον Πρόεδρο, **γράφει ο Νικόλαος Βαδής** 4
- ♦ Ο Κάδμος ενημερώνει 4
- ♦ Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη, **γράφει ο Λάκης Πεζάς** 5– 6
- ♦ Επιγραμματικά Προσωπογραφήματα, **γράφει ο Λάμπρος Μπενοβίας** 7
- ♦ Το σκίτσο του Κάδμου, **σχεδιάζει ο Σταύρος Γεωργιάδης** 8– 9
- ♦ Η αποφοίτηση των Αμπετειανών το 2017, **γράφει ο Νίκος Κάτσικας** 10– 11
- ♦ Από το Λεύκωμα της Έφης Μαλαχία Χαλκιά 12
- ♦ Αμπετειανοί του εξωτερικού en-famille, Οικογένεια Ίβαν Πάσσαρη 13
- ♦ Η ιστορία του Salon Vert στο Κάιρο, **γράφει η Έφη Μαλαχία Χαλκιά** 14–15
- ♦ Βιβλία Αμπετειανών, Δημήτρης Βαζελάκης 16
- ♦ Βιβλία Αμπετειανών, Μαριαντώνης Πολίτης 17
- ♦ Από Κάδμο του 1962, **κείμενο του Αντώνη Πατρινού** 18
- ♦ Αναμνήσεις, **γράφει ο Δημήτρης Γ. Καπαϊτζής** 19
- ♦ Η Εκπαίδευση των Ελλήνων της Αιγύπτου, μέρος 3ο, **γράφει η Βίλλυ Πολίτη—Ζουέ** 20–21
- ♦ Αυτόπτης Μάρτυς, «Πάμε Κάιρο», από την παρουσίαση της Μαρίας Αδαμαντίδου στον ΣΑΕ 22–25
- ♦ Η εκδρομή μας, **γράφει ο Μίμης Πιερής** 26– 27
- ♦ Επιτυχίες της Αμπετείου στο Μπάσκετ, από το αρχείο του Δημήτρη Γ. Καπαϊτζή 28
- ♦ Επιτυχίες της Αμπετείου στο Μπάσκετ, από το αρχείο του Ιγνατίου Αντωνιάδη 29
- ♦ Οι αναγνώστες μας γράφουν 30
- ♦ Οι απόφοιτοι του 1967, **γράφει η Κάτια Ζιβελοπούλου** 30

Κάδμος

Δυο Λόγια από τον Πρόεδρο

.....γράφει ο Νικόλαος Βαδής, απόφοιτος 1963

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Όπως φάνηκε μέχρι τώρα, ο κύκλος των αναφορών του «Κάδμου», έχει αγαπηθεί πολύ, απ' όσους προσέχουν τι γράφουν και απ' όσους εμβαθύνουν στο τι μπορούν να διαβάσουν ως απόφοιτοι της «Αμπετείου», έχοντας ανεξάλειπτες μνήμες: Μνήμες της παλαίφατης του Ελληνικού Γένους Σχολής. Ανεξίτηλες μνήμες απ' το αξιόλογο εκπαιδευτικό της έργο.

Στο πλαίσιο των ζητημάτων με τα οποία ασχολείται ο «Κάδμος» όλα μετράνε, και τίποτα δεν φαντάζει παράξενο. Το περιεχόμενό του καταφέρνει να πιάνει εύκολα το στόχο του. Τα ενδιαφέροντά του περιστρέφονται πάντα γύρω απ' όσα ζήσαμε και γύρω απ' όσα γίναν βιώματα ανεπανάληπτα. Γι' αυτό είναι πολύς ο κόσμος που εμπιστεύεται τα αναγνώσματά του. Είναι και αυτό ένα πνευματικό του κατόρθωμα.

Ο «Κάδμος» πηγάζει από συναίσθημα που ενθουσιάζει για παν ό,τι είναι Αιγυπτιακό και προπαντός Αμπετεϊανό. Δουλειά του Κάδμου, είναι να βάζει σε τάξη την επικοινωνία με το παρελθόν και τοιουτοτρόπως κατά το έργο του να θεωρείται ιδιοφυΐα στον τομέα του, έχοντας πλήρη πρόσβαση σε ό,τι μας αφορά. Γι' αυτό το λόγο, στο πνεύμα του «Κάδμου», όλοι μαζί χωράνε και μαζί με όλους προχωράμε.

Και τέλος, ευχόμαστε αυτό το καλοκαίρι κάθε καλό να μας φέρει και με φιλική παρέα των απανταχού Αμπετεϊανών, να περάσουμε ωραία τις ημέρες των διακοπών.

Ο Κάδμος ενημερώνει

Ο Κάδμος από το επόμενο τεύχος θα παρέχει την δυνατότητα στους αναγνώστες του να διαφημίσουν και προωθήσουν το επάγγελμά τους, έναν χαιρετισμό ή ένα μήνυμα σε γνωστούς και φίλους, την αγαπημένη τους ομάδα, ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα, το αγαπημένο τους νησί, ή οτιδήποτε θέλουν να επικοινωνήσουν στους αναγνώστες μας.

Το κόστος είναι, **50** ευρώ για ένα τέταρτο της Α4 σελίδας του Κάδμου, **75** ευρώ για μισή σελίδα και **100** ευρώ για όλη την σελίδα. Ο Κάδμος βγαίνει 4 φορές το χρόνο. Ένα τέταρτο της σελίδας στα 4 συνεχόμενα τεύχη του, στοιχίζει **175** ευρώ, μισή σελίδα στα 4 συνεχόμενα τεύχη **250** ευρώ και ολόκληρη σελίδα στα 4 συνεχόμενα τεύχη **300** ευρώ. Οι καταχωρήσεις προπληρώνονται με μία απλή απόδειξη του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής.

Τα έσοδα από τις καταχωρήσεις θα καλύψουν λειτουργικά έξοδα, την κοινωνική πρόνοια του Συλλόγου μας και θα ενισχύσουν την προσφορά του Συλλόγου μας, στο κοινωνικό έργο του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων.

Ο Κάδμος αποστέλλεται ηλεκτρονικά σε περίπου 300 μέλη μας στην Ελλάδα & στο εξωτερικό.

Για περισσότερες πληροφορίες και καταχωρήσεις, παρακαλούμε να επικοινωνήσετε με τον ταμία του συλλόγου μας κ. Μίμη Πιερή, στο τηλέφωνο του Συλλόγου μας **210 68 25 492** ή στο κινητό **6932 704 820**.

Ο Χαιρετισμός του Αρχισυντάκτη

.....γράφει ο Λάκης Πεζάς

Αγαπητοί μας αναγνώστες, φίλοι και φίλες του Κάδμου.

Ο Κάδμος του Ιουλίου, όπως κάθε χρόνο, μέσα στον καύσωνα του καλοκαιριού, θα προσπαθήσει να σας δροσίσει λίγο, να είναι ευχάριστος και διασκεδαστικός, χωρίς όμως να παραλείψει την βασική του “raison d’être”, την Αμπέττειο και τους Αμπετεϊανούς, το Κάιρο και τους Καϊρινούς και βέβαια πάντα με λίγο... Ηλιούπολη!

Ο εκδότης μας και πρόεδρος του Συλλόγου μας είναι στο Κάιρο αυτό τον καιρό. Μιλάμε στο τηλέφωνο συχνά και μας καθοδηγεί και στον Κάδμο και στον Σύλλογό μας. Πολλά τα προβλήματα που σήμερα αντιμετωπίζει ο Βαδής στην Μονή της Αγίας Αικατερίνης στο Σινά αλλά και στο Κάιρο. Για ένα πράγμα εγώ μπορώ να σας διαβεβαιώσω, ό,τι κάνει ο Βαδής το κάνει με μεγάλη αγάπη για την Μονή, την Αμπέττειο, το Ίδρυμα Αμπέτ, το Ελληνικό Κέντρο και για όλους τους εναπομεινάντες Έλληνες του Καΐρου. Ειρήνη υμίν φίλοι μου, εν τη ενώσει η ισχύς, ας μην το ξεχνάμε αυτό και ο νούν, νοείτω.

Το σκίτσο του Κάδμου σ’ αυτό το τεύχος είναι δισέλιδο και ο εκπληκτικός μας σκιτσογράφος, Σταύρος Γεωργιάδης, έπιασε ακριβώς το νόημα που θέλησα να του μεταφέρω. Οι εκδρομές της Αμπετεϊο πριν έρθουν τα κορίτσια από το Αχιλλοπούλειο και μετά, με τα κορίτσια. Εγώ βέβαια δεν ήμουν παρών σ’ εκδρομή με κορίτσια αλλά η καλή μου φίλη, η αξέχαστη Βεατρίκη Βλασσοπούλου, μου είχε περιγράψει τις εκδρομές της τάξης της, στην Πέμπτη και Έκτη Γυμνασίου. Ελπίζω να γελάσετε με το σκίτσο ή τουλάχιστον να χαμογελάσετε και να σας θυμίσει κάτι.

Η Αμπετεϊανή παρέα της Τετάρτης μαζεύεται κάθε τρίτη Τετάρτη του μήνα ή στον Σύνδεσμο στην Γ’ Σεπτεμβρίου ή στον ΕΝΟΑ στον Άγιο Κοσμά. Τον Ιούνιο είναι η πρώτη μας καλοκαιρινή συνάθροιση και πάντα η ποιο επιτυχημένη της χρονιάς, αφού έχουμε την χαρά να βρεθούμε με φίλους από την Αυστραλία, τον Καναδά, την Αμερική και την Δυτική Ευρώπη. Την Τετάρτη 21 Ιουνίου μαζευτήκαμε 55 άτομα στον ΕΝΟΑ και περάσαμε θαυμάσια, ειδικά εγώ που βρήκα πολλούς φίλους Ηλιουπολίτες και μοιραστήκαμε αναμνήσεις από την αγαπημένη μας Μελαγχροί-νιο. Από το Κάιρο συνάντησα τον αγαπητό, φίλο πλέον, καθηγητή της Αμπετεϊο και συνεργάτη του Κάδμου, Λάμπρο Μπενοβία, του οποίου τα πανέξυπνα ποιηματάκια στολίζουν και το τεύχος αυτό. Οι φίλοι μου και συμμαθητές μου Αντώνης Πατρινός και Τόλης Παπαγεωργίου αξίζουν συγχαρητήρια και πολλά ευχαριστώ για την πάντα τέλεια οργάνωση της εκδήλωσης αυτής.

Η τελετή αποφοίτησης στο Κάιρο, των Αμπετεϊανών της τάξης του 2017 παρουσιάζεται στο τεύχος του Ιουλίου. Θέλω να ευχαριστήσω τον Νικόλα Κάτσικα για το εκτενές ρεπορτάζ που μας έστειλε από την ωραία αυτή εκδήλωση στην αυλή του Σπετσεροπουλείου, όπου στεγάζεται πλέον το Γυμνάσιο και Λύκειο της Αμπετεϊο και το Δημοτικό του Αχιλλοπουλείου. Οι φωτογραφίες από την τελετή είναι του Νικόλα Κάτσικα και τον ευχαριστούμε.

Το Σαλόν Βερ, από τα ιστορικά Ελληνικά πολυκαταστήματα της Αιγύπτου της οικογένειας Αθανασόγλου, είναι ένα από τα θέματα του Κάδμου σ’ αυτό το τεύχος. Η συνεργάτης του Κάδμου, η Έφη Χαλκιά, συμμαθήτρια του τελευταίου ιδιοκτήτη του Σαλόν Βερ, μας εξιστορεί την Οδύσσεια της οικογένειας Αθανασόγλου από τα παράλια της Σμύρνης στην Αλεξάνδρεια, μέσω Λέσβου. Κάτι τέτοια διαβάζω και σφίγγεται η καρδιά μου με τις περιπέτειες της φυλής μας και πόσο τυχερή είναι η δική μας γενιά που γεννηθήκαμε στην ευλογημένη και φιλόξενη χώρα της Αιγύπτου, μακριά από διωγμούς, σφαγές και βιασμούς.

Η Πέμπτη 25 Μαΐου ήταν μια ωραία ημέρα για μας τους Καϊρινούς. Η φίλη μας Μαρία Αδαμαντίδου-Κουτρομπάκη είχε μια εξαιρετικά φαινή ιδέα και την μοιράστηκε μαζί μου. Η Μαρία με τον σύζυγό της Άγγελο Κουτρομπάκη μόλις είχαν γυρίσει από το Κάιρο όπου πέρασαν δύο μήνες κάνοντας έρευνα για ένα νέο βιβλίο της Μαρίας. Μετά την δουλειά οι δυο τους, γέννημα θρέμμα του Καΐρου, έκαναν ότι θα έκανε ο οποιοσδήποτε από εμάς... βόλτες στο Κάιρο και φωτογράφιζαν τους πάντες και τα πάντα. Η φαινή ιδέα της Μαρίας ήταν αυτές τις φωτογραφίες να τις μοιραστεί μαζί μας και μου πρότεινε να ενεργοποιηθεί ο Σύλλογός μας για μια εκδήλωση στον Σύνδεσμο όπου θα καλέσουμε όλους τους Καϊρινούς να έρθουν και να δουν τις φωτογραφίες της από το Κάιρο. Το καταφέραμε και την Πέμπτη 25 Μαΐου πάνω από 200 Καϊρινοί και φίλοι Αιγυπτιώτες ήρθαν και απόλαυσαν μια θαυμάσια βραδιά με ένα εκπληκτικό Power Point Presentation με την Μαρία και τον Άγγελο να παρουσιάζουν σκηνές από το Κάιρο του σήμερα. Περισσότερα θα βρείτε στις σελίδες του Κάδμου και στο YouTube «Πάμε Κάιρο» που έφτιαξε ο φίλος μας ο Τάκης Σφακιανόπουλος.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Την Τετάρτη 31 Μαΐου, η Αμπετειανή τάξη του 1967 κάλεσε Αμπετειανούς, Μελαγχροινειώτες και άλλους Καϊρινο-ύς αποφοίτους στην φιλόξενη αίθουσα του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων, σε ένα κλασσικό class reunion να γιορτάσουν τα 50 χρόνια από την αποφοίτησή τους. Η παιδική μου φίλη, κόρη των αγαπητών μου Ζαφείρη και Μέτα Ζιβελουπούλου (από τις ωραιότερες Καϊρινές κυρίες) μου έστειλε ένα ρεπορτάζ από την πετυχημένη τους εκδήλωση και την ευχαριστώ.

Το τρίτο μέρος της πολύ σημαντικής έρευνας της Αμπετειανής συνεργάτιδάς μας Βίλλυς Πολίτη Ζουέ, για την Εκπαίδευση των Ελλήνων της Αιγύπτου με την συνδρομή των μεγάλων ευεργετών θα βρείτε στο τεύχος αυτό. Η Βίλλυ αποφοίτησε από την Αμπέτειο το 1992, ο πατέρας της ο Νικόλας Πολίτης το 1967 και έχει παππού και αδελφό Αμπετειανούς. Πόσους Αμπετειανούς τρίτης γενιάς γνωρίζετε εσείς? Θα θέλαμε να ξέρουμε αν υπάρχουν και άλλοι. Με το τρίτο μέρος τελειώνει η έρευνα της Βίλλυς και ελπίζω να ετοιμάζει την επόμενη συνεργασία της για τον Κάδμο του Οκτωβρίου.

Δύο νέα βιβλία Αμπετειανών σας παρουσιάζουμε στο τεύχος μας του Ιουλίου, “Σε Χρόνο Αόριστο» του Δημήτρη Βαζελάκη από τον Εκδοτικό Οίκο Λιβάνη και «Το Τάγμα των Φτερωτών. Η κοσμογονία» του Μαριαντώνη Πολίτη από τις Εκδόσεις Έμπνευσις. Μ’ αρέσει και διαβάζω βιβλία Αιγυπτιακών, ιδίως μυθιστορήματα με βάση την Αλεξάνδρεια, το Κάιρο ή την Ηλιούπολη. Περιμένω με ανυπομονησία το τρίτο βιβλίο του παιδικού μου φίλου και Ηλιουπολίτη Ανδρέα Γιοβάνου που είναι, απ’ ό,τι μου λέει, σχεδόν έτοιμο. Επίσης μόλις τελείωσα το τελευταίο βιβλίο της Πέρας Κουμούτση, «Αλεξανδρινές φωνές στην οδό Λέψιους» από το Μεταίχμιο. Ο Κάδμος με την Καίτη Μπαρράμη ετοιμάζει μία ειδική παρουσίαση του βιβλίου της Πέρας τον Οκτώβριο και ελπίζω μια συνέντευξη με την καταξιωμένη Αμπετειανή συγγραφέα.

Ο Αμπετειανός του εξωτερικού “en famille” του Ιουλίου είναι ο οικογενειακός και παιδικός μου φίλος και συμμαθητής στην 1^η και 2^α Γυμνασίου στην Αμπέτειο Ίβαν Πάσσαρης. Ο Ίβαν είναι από τους φίλους και συμμαθητές που δεν άλλαξαν καθόλου, όσα χρόνια και αν πέρασαν. Το ίδιο παιδικό χαμόγελο που θυμάμαι στις τάξεις και τις εκδρομές της Αμπετειού το έχει κρατήσει μέχρι τώρα. Η φωτογραφία που βλέπετε εδώ είναι από το άλμπουμ μου, έτος 1957 ή 1958, 1^η ή 2^α Γυμνασίου. Το ίδιο χαμόγελο πάντα. Εγώ είμαι στο πίσω δεξιά της φωτογραφίας, πίσω στα αριστερά του Θωμά Κιρμή, μπροστά ακριβώς από τον Γρηγόρη Λυκιαρδόπουλο και δύο σειρές μπροστά από τον Νικόλα Μπενοβία.

Τον Μάιο ο Σύλλογός μας, δηλαδή ο Μίμης Πιερής, διοργάνωσε μια πολύ επιτυχημένη εκδρομή στην Εύβοια. Καθετί που αναλαμβάνει ο Μίμης είναι επιτυχημένο. Στο τεύχος αυτό ο Μίμης μας περιγράφει, με φωτογραφίες, εντυπώσεις από την ωραία μας αυτή εκδρομή.

Ξεκινήσαμε μια νέα στήλη στον Κάδμο με τα ποιηματάκια που μας έγραφαν οι φίλοι μας στα παιδικά μας λευκώματα και ήλπιζα ότι θα είχαμε ανταπόκριση από εσάς, αλλά ΤΙΠΟΤΑ! Δεν το βάζω κάτω και έχω αρχίσει και ενοχλώ φίλους και φίλες να ανοίξουν τα μπαούλα και να βρουν αυτό το παιδικό λευκώμα που είναι εκεί και περιμένει μια νέα ζωή στον Κάδμο. Τα αφιερώματα στην φίλη μου την Έφη Χαλκιά θα διαβάσετε στο τεύχος αυτό. ΠΕΡΙΜΕΝΩ και τα δικά σας.

Η δεκαετία του ’60 ήταν ιδιαίτερα λαμπρή για τον Κάδμο και σε ένα τεύχος του 1962, ανακάλυψα ένα ωραιότατο αρθράκι τύπου «farewell to arms» του Αντώνη Πατρινού ‘63 όπου αποχαιρετά το θρανίο του.

Η στήλη της Καίτης με Ελληνικούς Παραδοσιακούς χορούς, λόγω πληθώρας φωτογραφιών, μεταφέρεται στον επόμενο Κάδμο. Ο Δημήτρης (Μίκης) Καπαϊτζής, απόφοιτος του 1949, είναι ναυπηγός/μηχανικός με πλούσια εμπειρία στον διεθνή ναυτιλιακό κόσμο. Ήταν το 1948 από τους ιδρυτές του Κάδμου και ετοιμάζει ένα άρθρο με το παρασκήνιο και τα πρώτα βήματα του Κάδμου. Προς το παρών μοιράζεται μαζί μας μερικές από τις αναμνήσεις του από την αγαπητή του Αμπέτειο στα τέλη της δεκαετίας του ’40. Οι φωτογραφίες που συνόδευαν το άρθρο, μεταφέρονται στο επόμενο τεύχος με το ρεπορτάζ για τον πρώτο Κάδμο.

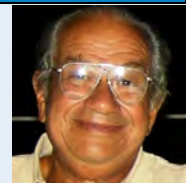
Ο Κάδμος από το επόμενο του τεύχος προσφέρεται και για μηνύματα προς φίλους, διαφημίσεις, ανακοινώσεις, χαιρετισμούς και ό,τι άλλο θέλετε να μάθουν οι αναγνώστες μας. Φωτογραφίες από το Κάιρο θα βρείτε παντού στο τεύχος αυτό. Είναι όλες από την κάμερα της Μαρίας Αδαμαντίδου-Κουτρομπάκη, την οποία και ευχαριστούμε. Η συντακτική επιτροπή του Κάδμου, η Καίτη, η Λήδα, ο Μίμης, ο Βαδής και εγώ θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα σας αρέσει το τεύχος που, με την βοήθεια του Απόστολου Δωρίτη, υπεύθυνου σχεδιασμού και παραγωγής, ετοιμάσαμε για σας. Η γνώμη σας είναι πάντα ευπρόσδεκτη και θα φιλοξενηθεί με χαρά στο περιοδικό σας.

Σας ευχόμαστε ευχάριστο καλοκαίρι με υγεία.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΜΠΕΝΟΒΙΑ, απόφοιτου 1960

(στιχουργικά σκίτσαρίσματα απαγγελθέντα από τον δημιουργό τους
κατά την ανακαίνιση του Ε.Κ.Κ. επί προεδρίας Ν. Βαδή)

<p>Ο ΕΥΠΡΟΣΗΓΟΡΟΣ ΠΡΕΣΒΗΣ ΜΑΣ Της ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ (Κος ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΑΜΕΣΗΣ)</p> <p>Σ' άρτια όρια ισορροπίας Με κύρος εδράζεται Και εντός της αξιοκρατίας Τα καίρια ακροάζεται.</p> <p>Δίνει την δέουσα σημασία Σ' ό,τι σημαίνει ο Ελληνισμός Και δείχνει τι είναι ορθοπραξία Και τι θα πει πολιτισμός.</p>	<p>ΟΙ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΙ ΝΙΚΟΛΑΣ & ΙΟΥΛΙΑ ΒΑΔΗ</p> <p>Σ' άξιο Σεπτό Δεσπότη Στέκονται σιμά Και στηρίζουν παν ό,τι Διέπει το Σινά</p> <p>Διερευνούν προθέσεις Φίλων καρδιακών Και προβάλλουν θέσεις Ορθών λογισμών</p> <p>Πάντα αφήνουν χώρο Για κατανόηση Έχοντας ως όρο Την συνεννόηση.</p>	<p>Η ΦΙΛΟΦΡΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΙΔΑ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΙΣΣΑ Κα ΜΠΕΛΕΦΑΝΤΗ ΑΙΚ. ΣΟΦΙΑΝΟΥ</p> <p>Η κυρία Αικατερίνη Η σεμνή μας Σοφιανού Τα κύρια και τα ωραία κρίνει Με την σοφία του νου.</p> <p>Θεμελιώνει ως αυταξία Το ήθος του ανθρωπισμού Κι ό,τι είναι ηθική αξία ως μέτρο του αλτρουισμού</p> <p>Αδέσμευτα φανερώνει Της ζωής την ομορφιά Κι ως θαύμα κορυφώνει Την ψυχή και την καρδιά.</p>
--	---	---

«ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΦΗΓΟΥΜΕΝΟΣ»

«ΒΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΠΟ ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ»

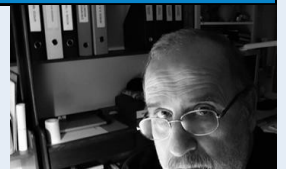
ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΜΠΕΝΟΒΙΑ

ΓΡΑΦΕΙ : Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΠΕΝΟΒΙΑΣ

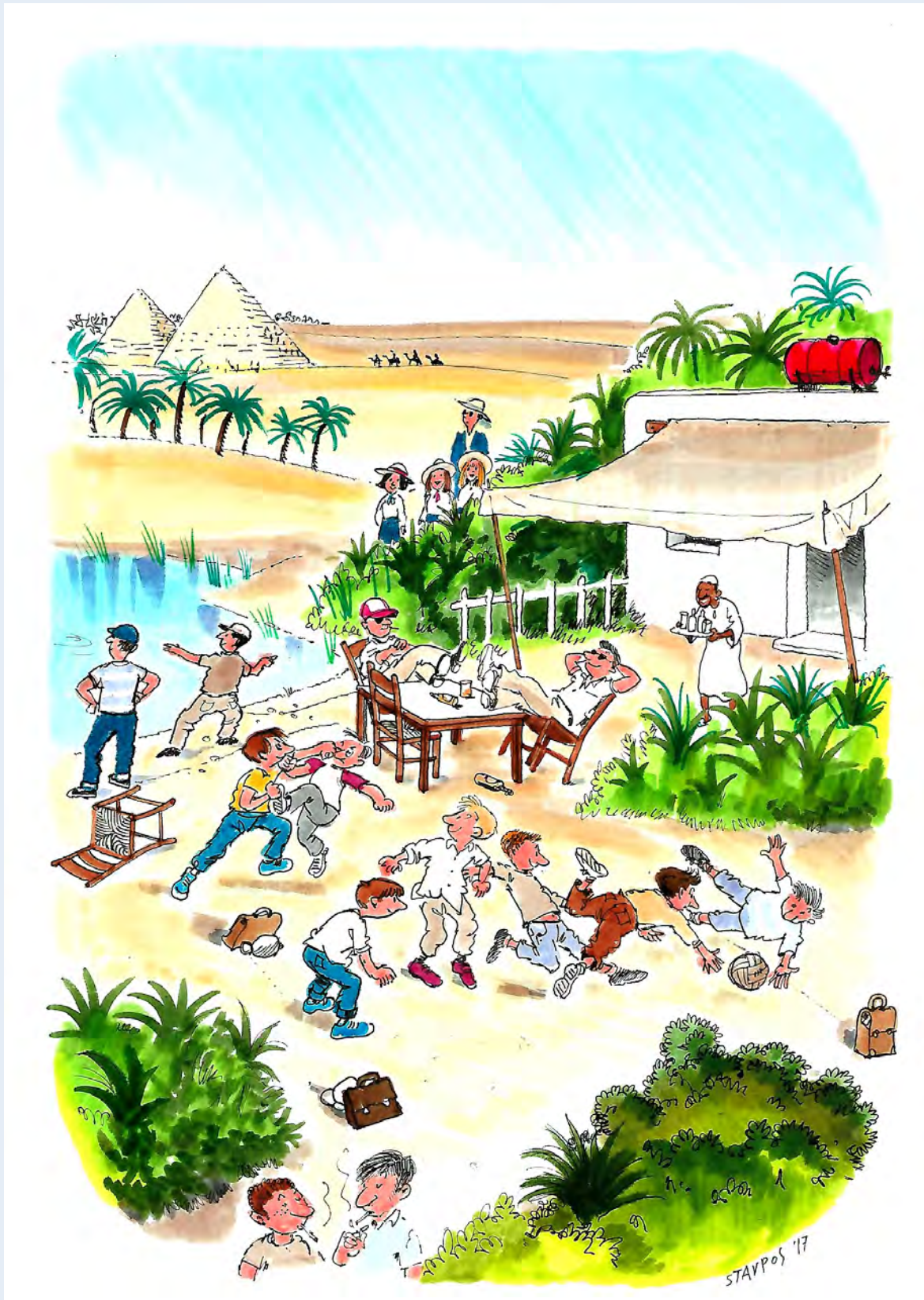
<p>ΠΡΙΝ ΤΟ 1932 μ.Χ.</p> <p>Ο Τσανακλής της δημιουργίας Που τα θέλε όλα τέλεια Στην διώρυγα της «Νουμπαρίας» Εφύτεψε αμπέλια. Ανέπτυξε ριζώματα Με ειδικούς καλλιεργητές Κι έδωσε δικαιώματα Να 'μαστε ρεαλιστές.</p>	<p>ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΤΣΑΝΑΚΛΗΣ</p> <p>Πάμφτωχος απ' την Κομοτηνή Έγιν' εκατομμυριούχος Εργατικός με προκοπή Έμπορος προνομιούχος.</p> <p>Συνεργάτες του Αμπελουργοί Σε ώρες ωραιότητας Παράγαν στην Αραβική γη Τον οίνον Μαρεώτιδας.</p>	<p>ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΑΚΗΣ - 1900 μ.Χ. ΜΙΑ ΕΞΕΧΟΥΣΑ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΙΚΙΑΚΗ ΠΡΟΕΔΡΙΑ</p> <p>Διόλου δεν αγαπούσε Τα λόγια τα παχιά... Πιότερο προτιμούσε Έργα δυναμικά!</p> <p>Πέρ' απ' τις χαιρετούρες Της προσποιητής αγάπης «Δεν θέλω φιοριτούρες» Μας έλεγε ο Μπενάκης.</p>
<p>ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΑΠ' Τ' ΑΝΤΩΝΗ ΜΠΕΝΑΚΗ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ 1954 μ.Χ.</p> <p>Η πλούσια συλλογή του Έμεινε στο μουσείο Ως δωρεά δική του Σε ιστορικό αρχείο.</p> <p>Στην είσοδο εντοιχίσανε Την εθνική καρδιά του Κι έτσι αποκομίσαμε Κάτι απ' την ανθρωπιά του.</p>	<p>ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΜΑΤΙ ΣΤΟ ΑΔΕΙΟ ΤΟΥ ΦΑΡΟΥΚ ΠΑΛΑΤΙ ΜΕΤΑ ΤΟ 1952 μ.Χ.</p> <p>Κατά του Φαρούκ την βασιλεία Με έκλυτο άθλιο καθεστώς Κάπου υπήρχε αφθονία Κάπου υπήρχε και ο φτωχός.</p> <p>Ο βιοπαλαιστής μπορούσε Να αγοράζει κάθε τι Κι ο φελάχος τότε ζούσε Για να βγάξει το ψωμί.</p>	<p>ΜΕΤΡΑ ΦΡΙΚΤΑ «ΜΕΤΑΦΑΡΟΥΚΙΚΑ»</p> <p>Αριστέρισε η πορεία Η μεταφάρουκική Καθυστέρησε η ιστορία Ώσπου ν' αλλάξει λογική.</p> <p>Ζήσαμε μια ιδεολογία Νέας επανάστασης Μεσ' απ' την ιδιομορφία Ακραίας κατάστασης.</p>

Θέμα : Το σκίτσο του Κάδμου.

Σχεδιάζει ο Σταύρος Γεωργιάδης

Εκδρομή της Αμπετείου Σχολής, πριν και

..... μετά την άφιξη των κοριτσιών της Αχιλλοπουλείου

Θέμα : Η αποφοίτηση των Αμπετειανών το 2017

Ρεποστάζ και φωτογραφίες από το pyramisnews.gr του ΝΙΚΟΥ ΚΑΤΣΙΚΑ

Οκτώ ήταν φέτος οι απόφοιτοι της Μεγάλης του Γένους Αμπετείου Σχολής Καΐρου, οι οποίοι δε λάμπρυναν μόνον με την παρουσία τους την τελετή λήξης των μαθημάτων του ιστορικού ελληνικού σχολείου της αιγυπτιακής πρωτεύουσας, το γλυκό αυτό σαββατιάτικο βραδινό της 17ης Ιουνίου, αλλά έδωσαν και ένα σημαντικό μάθημα ήθους και εκτίμησης προς όλους τους εκπαιδευτικούς τους, αφιερώνοντας σε όλους από ένα αναμνηστικό δώρο, για να τους ευχαριστήσουν και για να τους θυμούνται όλοι εκείνοι οι καθηγητές, που σαν πραγματικοί δάσκαλοι, τούς προσέφεραν και κείνοι ένα κομμάτι από τη ζωή τους, όλη αυτήν τη χρονιά...

Κεντρικό πρόσωπο στην όλη αυτή εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε στον αύλειο χώρο του Σπετσεροπουλείου, ήταν η Δ/ντρια της Αμπετείου Σχολής, η κα Βασιλική Πετροπούλου, που παρουσίασε όλον τον απολογισμό της σχολικής χρονιάς 2016-2017, που μόλις ολοκληρώθηκε. Με το γλαφυρό της λόγο, τις διαφάνειες που είχαν ετοιμάσει οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές, αλλά και με την αγάπη που πάντοτε την διακρίνει για τη μαθητιώσα νεολαία, η Δ/ντρια κα Πετροπούλου, ανέδειξε το συνολικό έργο της ιστορικής αιγυπτιακής σχολής, που δεν περιορίζεται μόνο στο ήδη σημαντικό πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας της Ελλάδας και τις απαιτήσεις της αιγυπτιακής ζώνης εκπαίδευσης, αλλά επεκτείνεται και σε μία σειρά από δραστηριότητες, που η ίδια αναλυτικά παρουσίασε, εντυπωσιάζοντας όλους όσους παραβρέθηκαν για το συνολικό έργο της Αμπετείου Σχολής.

Βεβαίως, όλα αυτά τα σημαντικά που ανέφερε η κα Πετροπούλου, δε θα μπορούσαν να γίνουν πράξη, χωρίς την υλική και ηθική συμπαράσταση του Ιδρύματος Αμπέτ και φυσικά του Προέδρου της Εφορείας, Αρχιεπισκόπου Σινά, Φαράν και Ραϊθούς κ. Δαμιανού, ο οποίος βρισκόταν στην Ελλάδα, αλλά εκ μέρους της Ιεράς Μονής Σινά παραβρέθηκε ο Δικαίος της Ιεράς Μονής π. Αρσένιος Σιναΐτης.

Μιλώντας πάντως, εκ μέρους του Αρχιεπισκόπου Σινά, ο Γενικός Γραμματέας του Ιδρύματος Αμπέτ κ. Νικόλας Βαδής ευχαρίστησε όλους όσους στηρίζουν το έργο της Αμπετείου Σχολής, που έχει προσφέρει μέσα από τις αίθουσές της μεγάλες αιγυπτιακές προσωπικότητες που έχουν τιμήσει και τιμούν τον Απόδημο Ελληνισμό σε όλον τον κόσμο.

Ο ίδιος μάλιστα τίμησε και την απερχόμενη Γενική πρόξενο της Ελλάδας στο Κάιρο κα Λαμπρινή Κομίνη, παραδίδοντάς της, εκ μέρους του Σχολείου και της Ιεράς Μονής Σινά, ένα ασημένιο δίσκο, για να θυμάται την παραμονή της στην αιγυπτιακή πρωτεύουσα, όταν θα αναχωρήσει από την Αίγυπτο, τις επόμενες εβδομάδες.

Ιδιαίτερη αίσθηση έκανε ο χαιρετισμός του Προέδρου του Συλλόγου Ελλήνων Αποφοίτων Αμπετείου Σχολής κ. Αλέξανδρου Καζαμία, ο οποίος τόνισε ότι βρίσκεται πάντοτε στο πλευρό της Αμπετείου, περιμένοντας μάλιστα να εγγράψει σύντομα τους άρτι αποφοιτήσαντες στον ΣΕΑΑΣ και παράλληλα, ζήτησε από όλους τους παρευρισκόμενους και μη, να εφαρμόζουν το δίδαγμα της συγχώρεσης ως πρακτική στην καθημερινότητά μας. «Να μάθετε να συγχωρείτε», τούς είπε χαρακτηριστικά, αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο Απόδημος Ελληνισμός αξίζει και απαιτεί μία πιο ανθρωπίνη κοινωνία, πέρα από έριδες και διχόνοιες. Ήταν ένας καθοριστικός λόγος, ο οποίος μάλιστα μάς θύμισε και τις παραινέσεις μίας μεγάλης Αιγυπτιακίσσας, της Αρχόντισσας κας Στέλλας Κυριάζη, η οποία πάντοτε μιλάει για την αγάπη που θα έπρεπε να διακρίνει την Καϊρινή παροικία, και η οποία δε μπόρεσε να παραβρεθεί λόγω υγείας, αλλά διαμήνυσε μέσω των συνεργατών της ότι βρίσκεται πάντοτε στο πλευρό των Αμπετειανών και του σχολείου, ως και Μέλος του ΔΣ του Ιδρύματος Αμπέτ που έχει την τιμή να είναι...

Ασθενής, όμως, ήταν και τελικά δεν κατάφερε να παραβρεθεί στην εκδήλωση ούτε και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Χρήστος Καβαλής, τον οποίο εκπροσώπησε (και τον Πρόεδρο αλλά και όλους ανεξαιρέτως τους Κοινοτικούς Επιτρόπους Καΐρου) ο «Βενιαμίν» της Κοινοτικής Επιτροπής, ο νεώτερος Κοινοτικός Επίτροπος κ. Ανδρέας Γιόσι, δείχνοντας με τον τρόπο αυτό τη σημασία που η ΕΚΚ αποδίδει στη νεώτερη γενιά και στο έργο που μπορεί εκείνη να παράσχει...

Βεβαίως, καθοριστική και η παρέμβαση του Μητροπολίτου Μέμφιδος και Πατριαρχικού Επιτρόπου Καΐρου κ. Νικοδήμου, αλλά και της Συντονίστριας Εκπαίδευσης Β. Αφρικής και Μέσης Ανατολής Δρας Μαριέττας Κουμαριανού, που απέφυγε να μιλήσει από χειρογράφου και προτίμησε να απευθυνθεί από καρδιάς προς όλους τους μαθητές, στρέφοντας το βλέμμα της κυρίως προς τους αποφοίτους και τονίζοντάς τους τις δικές της προσωπικές παραινέσεις για τη νέα ζωή, που από τώρα ξεκινούν...

Οι στιγμές συγκίνησης πολλαπλασιάστηκαν με το αποχαιρετιστήριο των μαθητών προς τους καθηγητές τους, αντικρίζοντας για τελευταία φορά – ως μαθητές – αυτόν τον ιστορικό χώρο...

Από τώρα και στο εξής, οι οκτώ απόφοιτοι, αποτελώντας πλήρη και ισότιμα μέλη της αιγυπτιακής κοινωνίας, καλούνται να παλέψουν με τον τρόπο τους για το καλύτερο αύριο της παροικίας μας, μην αποκλείοντας – κάποια στιγμή – να πάρουν εκείνοι – στο μέλλον – την ευθύνη των παροικιακών μας οργανισμών στα χέρια τους...

Αυτοί είναι οι:

*Όμαρ Ελ Γαντούρ
Ιωάννα Αγιούμπ
Κλειώ Γεωργιάδη
Μαριάμ Άλι Χανάφι
Αβραάμ Γκέργες
Φαρίντ Χάμεντ
Κρις Παναγιώτου
Τζωρτζίνα Ποντικίδη.*

Ο ΚΑΔΜΟΣ τούς εύχεται καλή επιτυχία, καλή συνέχεια και πάνω από όλα, καλή σταδιοδρομία!
Το αξίζουν!...

Οι απόφοιτοι της Αμπετείου Σχολής του 2017

Οι νέοι Αμπετεϊανοί με τους υπερήφανους γονείς τους

Η Διευθύντρια της Αμπετείου κα Πετροπούλου απευθύνεται στους αποφοίτους της τάξης του 2017 της Αμπετείου Σχολής

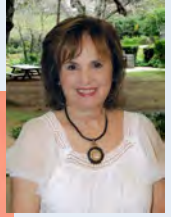

Η Διευθύντρια κα Πετροπούλου και ο Γενικός Γραμματέας του Ιδρύματος Αμπέτ και Πρόεδρος του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής στην Αθήνα, κ. Νικόλαος Βαδής απονέμουν Απολυτήρια διπλώματα και αναμνηστικά μετάλλια στους φειτούς αποφοίτους

Ο κ. Νικόλαος Βαδής, Γενικός Γραμματέας του Ιδρύματος Αμπέτ στο Κάιρο, απονέμει αναμνηστικά μετάλλια στους αποφοίτους της Αμπετείου Σχολής

Θέμα : Από το Λεύκωμα της Έφης Μαλαχία Χαλκιά

Ηλ. Μαλάτα

Σέλιος Έφην μιά τ'ά θυμάσαι το άρραμμένο λιν
 χα. χα, και μια μουλο κι βουτάνι λι
 "Σέλιος" - Μι' αγάπη
Χαλκιά Μαλαχία

28-9-1957

Τα λόγια σου σκιν τά λά (αποπλην) απώ
 μι' λαρά ένα - ένα.
 και τ'ως κεράως σου τ'ώ κ'αυδ!
 και ει'ως ει' κανίνας
 Some love one
 Some love two
 I love one
 and that is you

δ. γ. για σου
 Χρυσος Χρυσος

Ήλι, τ'α φερμιαν καταμαδα
 ναχιόμονι τ' άρατα ρεμιά
 β'ταυ μ'αυρου σου τ'α βεζούδα
 και τ'α ερραρ σου τ'α μεμιά.
 Μ' αθέραντι άρατι (αφροδύκην
 (Κορυζου)

Χρυσότη μου Έφην
 τ'α τ'α δημοροδια τελο
 μοσαφι τ'α μωτ
 Ε'φμαι τ'α σ' σου φρογιάτ
 σ'ετα η
 Π'ωτ'ι, Α'γ'αση και Έφ'οι.
 Μ'ε φ'για
Μαρία Σηφ'ατζιού

Άγαπητή μου Έφην 20/6/61

Τ'α χ'ρόνια π'άνε κ' ε'ρχονται
 κ' τ'α μαμιά άσπειτουν
 μόνον αίλες οι δυο γραφές
 τ'α νεία μ'ας ωμ'ιτουν.
 Μ'ε φ'για
 Χρ'ηλος Φραγκάκος

Έφηνότη μου Έφην

Όμα σου π'αυροσ αέριμα
 γ'ραμμιά απ'ι τ'α γ'ια
 Μ'ε ε'φ'ω σου ε'φ'ρω γ'ρω ε'φ'ω
 Χρ'ησ'ι - Χαρ'ιά - Ήφ'ια
 Μ'ε άφ'ισι η φ'ιξη σου
 Νωφ'ια Ο. Χρυσάκης

Έφ'οιζα μου

Μ'α γ'α τ'ος τ'ος τ'ος ε'φ'οιζι
 και τ'ος David η γ'ουσι
 τ'α σου μ'ερα σαυ'φατι.
 ωσοι τ'α ζ'ημ'ωσι.
 Μ'ε ιωρ'ζή άρασι η σ'υμ'ραθ'ήφ'ια σου
 Θεοδώρα Γιανν'ή

Άγαπητέ μου Έφην

« Δάρου Θεού σ'ουλήμω ε'παι η αυοι' φ'για.
 εις τ'ος καιμοις δι' δι' δελαι τ'ουαύ'τη ε'υλογ'ια»
 Μ'ε άφ'ισι η φ'ιξη σου
 Δεσυ' Ταραδάρον

Άγαπητέ μου Έφην

Ελάσων Jul'us ως ε'π'θύμοι
 ως τ'ος γ'ιούακα σου και ε'φ'ω
 Τ'ω Έφην μου τ'α ε'φ'μαι
 ολι' καρδιά σου.
 Μ'ε άφ'ισι η σ'υμ'ραθ'ήφ'ια σου
 Άβ'ηιαν Μ'αρχαη

Έφην μου 2-2-55

Ε'σαι η σ'ουσαύ'λην τ'ος γ'η, ε'φ'μοσιόν,
 ει' δ'αν άυ'ομα γ'ωρμιά τ'ος γ'ι'μ'ου γ'αφ'ε.
 Δ'ι' ε'παι σ'ου'εις καιτ'ις γ'ια όσα Δ'ουσαφ'ιμ.
 ε'φ'ω τ'α όσα μι γ'αρά και άφ'ισι δι'τι.
 ε'φ'ω τ'α όσα μι γ'ι'μ'ου ε'υλογ'ια Μαλαχία
 Θεοδώρα Γιανν'ή

Θέμα : Αμπετειανοί του εξωτερικού “en-famille”

Οικογένεια Ίβαν Πάσσαρη (Εδιμβούργο, Σκωτία) απόφοιτου 1963

Στη φωτογραφία δεξιά:

Πίσω όρθιοι: Caroline, Στέλιος, Renée.

Στο κέντρο: Evan με την Άννα.

Μπροστά: Βάνος, Rosie

Ο πατέρας μου ο Στέλιος γεννήθηκε στο Φαγιούμ, η μητέρα μου η Renée στη Μανσούρα κί' εγώ το Μάη του 46 στο Κάιρο. Το σπίτι μας, που έζησα όλα μου τα χρόνια στην Αίγυπτο, ήταν ακριβώς απέναντι από την Ξενάκειο στην οδό Falaki, πέντε λεπτά από την Midan Ismailia που αργότερα το 52 μετονομάστηκε σε Midan al Tahrir.

Το πέρασμά μου από την Ξενάκειο, άφησε όμορφες παιδικές αναμνήσεις από το Νηπιαγωγείο, με την Ξένια, και το Δημοτικό (μέχρι την Πέμπτη τάξη) με Σφήκα, Ασλανίδη, Κορωναίο και Κοψι-άλη.

Έκτη Δημοτικού έκανα στην Αμπέτειο και δεν ξεχνώ την ερώτηση που μου έκανε ο Λιούρης (στη διάρκεια της αξιολόγησης της μετάβασής μου από Δημοτικό σε Γυμνάσιο): «Η λάβα. Ποια είναι η Γενική της;». Αντιλαμβανόμενος ότι πιθανώς αυτή ήταν μια ερώτηση παγίδα, ήμουν έτοιμος να πω «της λάβης». Τελικά, τη γλί-

Τα επτά χρόνια που πέρασα στην Αμπέτειο, και η θετική επιρροή καθηγητών σαν τον Λιούρη (τον γίγαντα της ετυμολογικής ανάλυσης) και τον Παπαδόπουλο (τον κορυφαίο της αναλυτικής προσέγγισης), διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα μου και μου έδωσαν τα απαραίτητα εφόδια που βοήθησαν αργότερα στο ν' ακολουθήσω σωστές κατευθύνσεις στη σταδιοδρομία μου.

Τελειώνοντας την Αμπέτειο βρέθηκα στην Αθήνα, παρέα με τον Στέφη Φωτιάδη, να μελετάμε για τις εισαγωγικές στο Μετσόβιο. Τελικά, ο Στέφης τράβηξε προς Αμερική και εγώ κατέληξα στη σχολή Μεταλλειολόγων. Μέσα στο Πολυτεχνείο βρήκα, από την τάξη μας, το Ζήση Καρκασίνα που είχε μπει στη σχολή των Μηχανολόγων Ηλεκτρολόγων.

Στα χρόνια των σπουδών που ακολούθησαν, απ' τους Αμπετειανούς, παρέα έκανα με το Λαμπή Χαραλαμπίδη και τους Αλέκο Στρατουδάκη και Πάρι Παπαστεφάνου, όταν έμενα στη φοιτητική εστία της ΧΑΝ.

Μετά την αποφοίτησή μου απ' το Πολυτεχνείο εργάστηκα για κάνα χρόνο σε μια μεγάλη εργοληπτική εταιρία σε έργα υποδομής (κυρίως σε σήραγγες και οδοποιία) και μετά κατέληξα στο Πανεπιστήμιο του Newcastle, στην Αγγλία, ακολουθώντας μεταπτυχιακές σπουδές στον τομέα της βραχομηχανικής. Έχοντας, ολοκληρώσει τις σπουδές μου για ένα Master και στη συνέχεια τη διδακτορική έρευνά μου για ένα PhD, παρέμεινα στο Πανεπιστήμιο του Newcastle και ακολούθησα την ακαδημαϊκή καριέρα. Τελικά, εργάστηκα στο Πανεπιστήμιο γύρω στα 27 χρόνια και όταν το 96 παραιτήθηκα, για να επιστρέψω στην Ελλάδα, ήμουν τότε ο Αντιπρύτανης της Πολυτεχνικής Σχολής.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, στήσαμε σπιτικό με την σύζυγό μου στην Αίγινα και πηγαίνο-ερχόμουν με τα υδροπτέρυγα και στη συνέχεια με μια Βέσπα για τη δουλειά μου στο κέντρο της Αθήνας. Για εννέα σχεδόν χρόνια συνεργάστηκα με μια μεγάλη μελετητική εταιρία σε έργα υποδομής (περιβαλλοντικές μελέτες, φράγματα και σήραγγες) και τα έργα των Ολυμπιακών αγώνων του 2004.

Προς τα μέσα του 2005 έβλεπα ότι η οικονομική κατάσταση δεν πήγαινε καλά, κί' έτσι τον Οκτώβρη του 2005 έριξα μαύρη πέτρα και πήρα το δρόμο για το εξωτερικό. Βρήκα δουλειά σε μια από τις μεγάλες διεθνείς μελετητικές εταιρείες και στο ξεκίνημα η βάση μου ήταν στο Leeds, αλλά εδώ και τέσσερα περίπου χρόνια έχω μεταφερθεί στη Σκωτία και εργάζομαι στα γραφεία του Εδιμβούργου.

Η σύζυγός μου Caroline κί' εγώ έχουμε από τα παιδιά μας τρία εγγόνια: τον Βάνο (οκτώ) και την Rosie (έξι) από τον γιού μας τον Στέλιο, και την Άννα (δύομισι) από την κόρη μας τη Renée.

Η ιστορία του Salon Vert στο Κάιρο.

Γράφει η ΕΦΗ ΜΑΛΑΧΙΑ ΧΑΛΚΙΑ, απόφοιτος Αχιλλοπουλείου 1962

Τον περασμένο Δεκέμβρη (2016) ξανασυναντηθήκαμε, μετά 60 χρόνια (αργήσαμε λίγο), με τον συμμαθητή μου στη Μελαγχροΐνειο Νίκο Αθανασόγλου, τον γιό του Mr Salon Vert του Καΐρου, Πάνου Αθανασόγλου.

Με τον Νίκο καθόμασταν στο ίδιο θρανίο από την πρώτη δημοτικού μέχρι την Α' Γυμνασίου στην «ταξούλα» όπως αρκετοί θα θυμούνται. Διεδικούσαμε με πάθος τη σημαία στις παρελάσεις και προς απογοήτευση του Νίκου την «κέρδιζα» πάντα εγώ. Με αυτό τον «καημό» έφυγε για την Ελλάδα το 1957 και οι δρόμοι μας χώρισαν. Οι καλές επιδόσεις του στο Αμερικάνικο Κολλέγιο της Αθήνας όπου συνέχισε το Γυμνάσιο, τον έκαναν να ξεχάσει εκείνο τον καημό.

Ξεδιπλώνοντας τις ζωές μας των τελευταίων 60 χρόνων, προχωρήσαμε και στις ιστορίες των γονιών μας. Όταν ρώτησα τον Νίκο πως προέκυψε το όνομα Salon Vert, μου διηγήθηκε την ιστορία της οικογένειας του παππού του Στάθη Αθανασόγλου και την πορεία του πατέρα του Πάνου από το Αϊδίνι μέχρι το Salon Vert του Καΐρου.

Επειδή με κεντρίζουν οι ιστορίες επιτυχημένων αυτοδημιούργητων επιχειρηματιών που ξεκίνησαν από το μηδέν και πρόκοψαν, σας την παραθέτω. Εξάλλου το Salon Vert είναι συνδεδεμένο με ευχάριστες γλυκές προσωπικές στιγμές της ζωής μας, νυφικά, υπέροχα υφάσματα για όμορφες κοινωνικές εκδηλώσεις. Κάποια ρούχα υπάρχουν ακόμη στις ντουλάπες μας, έτσι για ανάμνηση.

1957 Μελαγχροΐνειος

2016 Κηφισιά

Πάνος Αθανασόγλου, ο κύριος Salon Vert του Καΐρου.

Ο Πάνος Αθανασόγλου γεννήθηκε στο Αϊδίνι της Μικράς Ασίας. Ο πατέρας του Στάθης ήταν έμπορος υφασμάτων και χαλιών στην Ισπάρτα. Μετά το γάμο του με την Ελπίδα Παγιασλή μετακόμισαν στο Αϊδίνι. Απέκτησαν 4 κορίτσια και 2 αγόρια. Ο Πάνος ήταν ο μικρότερος από τα αγόρια.

1926 Αλεξάνδρεια

Όταν έγινε η αναδίπλωση του Ελληνικού στρατού, ένας Τούρκος φίλος της οικογένειάς τους συμβούλευσε να φύγουν από το Αϊδίνι. Ο Στάθης Αθανασόγλου με την οικογένειά του αποφασίζουν να διανυκτερεύσουν στο Ελληνικό στρατόπεδο που ήταν εκεί κοντά και να επιστρέψουν στο σπίτι τους στο Αϊδίνι όταν θα ηρεμούσαν τα πράγματα. Όμως το στρατόπεδο ήταν πλήρες από πολλούς Έλληνες και τους αρνήθηκαν την είσοδο. Ευτυχώς ένας Βούλγαρος καρβουνιάρης που συνταξίδευε με την οικογένειά του, τους λυπήθηκε και τους υπέδειξε άλλο ορεινό μονοπάτι κι έτσι κατάφεραν να μπουν στο στρατόπεδο.

Την επόμενη μέρα όμως, τα πράγματα δεν ηρέμησαν...αντιθέτως συνέβη η σφαγή των προσκόπων του Αϊδινίου...

Την άλλη ημέρα περπάτησαν μέχρι τον κοντινότερο σιδηροδρομικό σταθμό και κατάφεραν να φθάσουν στη Σμύρνη. Τότε η Σμύρνη θεωρείτο σίγουρο και ασφαλές καταφύγιο καθώς ετύγχανε της προστασίας του Ελληνικού στρατού και των συμμάχων. Ο Στάθης Αθανασόγλου ξεκινά μια τρίτη ζωή στη Σμύρνη έχοντας φύγει από την Ισπάρτα νιόπαντρος και ξεριζωθεί από το Αϊδίνι.

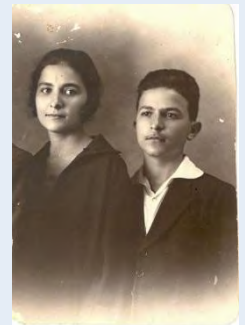
Τον Αύγουστο του 1922 ξεκινάει νέα περιπέτεια για την οικογένεια όπως και για χιλιάδες άλλες. Ο μεγάλος αδελφός του Πάνου, Μήνος, μαζί με τον ξάδελφό του Κοσμά προσπαθούν να ξεφύγουν από τον Τουρκικό έλεγχο στην προκουμαία της Σμύρνης διότι ήταν στρατεύσιμοι και δεν θα τους επέτρεπαν να φύγουν. Για καλή τους τύχη ο Μήνος είδε τον Γάλλο Πρόξενο να δυσκολεύεται με τις αποσκευές του προσπαθώντας να φθάσει στην προκουμαία όπου, και αυτός, θα επιβιβαζόταν για να φύγει. “Puis-je vous assister avec vos baggages?” είπε στον Πρόξενο, επιστρατεύοντας τα καλά Γαλλικά του. Ο Πρόξενος δέχθηκε και έφθασαν μέχρι τη βάρκα που θα τον πήγαινε στο Γαλλικό πολεμικό που περίμενε αρόδο. Τότε ο Μήνος τον παρακάλεσε να τον πάρει κι αυτόν στη βάρκα μαζί με τον Κοσμά γιατί δεν θα είχαν τύχη όντας Έλληνες. Ο Πρόξενος τους λυπήθηκε και δέχθηκε να τους βοηθήσει. Έτσι ο Μήνος και ο Κοσμάς βρέθηκαν πρόσφυγες στο Γαλλικό πολεμικό Edgar Quinet. Μετά δέκα ημέρες έφθασαν στη Bizerte, Τύνιδα κι από εκεί στη Μασσαλία.

Εν τω μεταξύ η οικογένεια Αθανασόγλου πηγαίνει από το Κορδελιό στην προκουμαία, το περίφημο ρααί της Σμύρνης, και προσπαθεί να επιβιβαστεί σε καράβια που θα τους πήγαιναν στην Ελλάδα. Έχουν ντύσει τον μικρό Πάνο κορίτσι για μεγαλύτερη προστασία. Καταλήγουν στη Μυτιλήνη όπου τους υποδέχθηκαν και φιλοξένησαν συγγενείς και φίλοι, η οικογένεια Ζαμβακέλη.

Την αγωνία της οικογένειας για την τύχη του Μήνου και του Κοσμά διαδέχθηκε η χαρά όταν έλαβαν νέα τους από τη Μασσαλία. Σε λίγο καιρό η οικογένεια ξανάσμιξε στη Μυτιλήνη.

Ο Πάνος, 15 χρονών, δεν ξαναπήγε σχολείο. Έπιασε δουλειά σε ζαχαροπλαστείο αλλά το αφεντικό δεν ήθελε να του μάθει τα μυστικά παρασκευής των γλυκισμάτων. Ο Πάνος απογοητεύθηκε και έφυγε από τη δουλειά.

Μετά ένα χρόνο ο Μήνος με τον Κοσμά αποφασίζουν να πάνε στην Αίγυπτο διότι είχαν μάθει ότι εκεί υπήρχε πολυπληθής Ελληνική παροικία και ευκαιρίες εργασίας. Στην αρχή πήγαν στην Μανσούρα όπου τους είχαν υποσχεθεί δουλειά. Όμως όταν έφθασαν στη Μανσούρα έμαθαν ότι ο υποψήφιος εργοδότης τους είχε πεθάνει. Απογοητευμένοι φεύγουν για την Αλεξάνδρεια και ξεκινούν πάλι τη γνωστή τους τέχνη : πλανόδιοι έμποροι υφασμάτων. Πήγαιναν από πόρτα σε πόρτα με τα δείγματα και τα τόπια στην πλάτη και πουλούσαν σε εύπορες κυρίες, μεσολαβώντας στους χονδρεμπόρους και βγάζοντας μια προμήθεια. Ήταν χαμογελαστοί, προσηνεείς και ευπαρουσίαστοι, προσόντα τα οποία τους βοήθησαν να αποκτήσουν πιστή πελατεία στον γυναικείο πληθυσμό. Ο Μήνος έφερε τη αδελφή του Μαρίτσα στην Αλεξάνδρεια που ήταν πολύ καλή ράφτρα κι ανέλαβε να ράβει τα φορέματα των πελατισσών του Μήνου και του Κοσμά.

Με την αδελφή του Μαρίτσα

Αργότερα ήρθε και η υπόλοιπη οικογένεια στην Αλεξάνδρεια. Τα κορίτσια, η Μαρίτσα, η Δέσπω και Σόφη έραβαν κι ο Πάνος βοηθούσε τον μεγάλο του αδελφό Μήνο.

Αργότερα άνοιξαν το πρώτο τους μαγαζάκι στην Αλεξάνδρεια το «Σέσωστρις». Τα κεφάλαια τα είχε βάλει κάποιος Στεφανίδης. Οι δουλειές πήγαιναν πολύ καλά και μετακόμισαν σε μεγαλύτερο μαγαζί, με συνεταιίρο αυτή τη φορά τον Κεφαλά. Ο προηγούμενος ενοικιαστής του μαγαζιού το είχε βάψει πράσινο απ' έξω και η διακόσμηση είχε σαν βάση το πράσινο. Χρήματα για ανακαίνιση δεν υπήρχαν και αποφάσισαν να το ονο-

Σέσωστρις

SALON VERT
Κάιρο

SALON VERT
Αλεξάνδρεια

SALON VERT
Αθήνα

1954, Μήνος, Στεργία,
Μύρνα, Πάνος

Το 1940 ο Πάνος με τον Μήνο και την οικογένεια Κεφαλά ανέλαβαν το Salon Vert του Καίρου που γνώρισε μεγάλες επιτυχίες μέχρι το 1962 που εθνικοποιήθηκε.

Το 1962 ο Πάνος με τον Μήνο και τον Γιάννη Σιδέρη άνοιξαν το Salon Vert της Αθήνας στην οδού Ερμού και πρόσφεραν δουλειά σε πολλούς Αιγυπτιώτες μέχρι το 1992 που πουλήθηκε σε Ελληνική Εταιρία.

Ο συμμαθητής μου Νίκος, απασχολήθηκε στην οικογενειακή επιχείρηση από το 1971 μέχρι το 1992. Μετά ασχολήθηκε με δικές του επιχειρήσεις.

Θέμα : Βιβλία Αμπετειανών

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΖΕΛΑΚΗΣ, απόφοιτος 1983

Ο Δημήτρης Βαζελάκης γεννήθηκε από Έλληνες γονείς στο Κάιρο της Αιγύπτου, όπου μεγάλωσε και πέρασε τα «άγουρα κι ανέμελα» χρόνια της ζωής του. Τα σχολικά του χρόνια ξεκίνησαν στο δημοτικό της ελληνικής κοινότητας, την Αχιλλοπούλειο Σχολή, και ολοκληρώθηκαν το 1983 στην Αμπέτειο Σχολή.

Σπούδασε Electronics & Communication Engineering στο Πολυτεχνείο του Καΐρου (Cairo University – Faculty of Eng). Μιλάει αραβικά και αγγλικά. Αγαπάει πολύ τη μουσική, με την οποία ασχολείται κατά τον ελεύθερο χρόνο του μέσα από δύο μουσικά όργανα που γνωρίζει, το πιάνο και το μπουζούκι. Στο τέλος της φοιτητικής του ζωής, με λίγους και καλούς φίλους, σχημάτισε μια μικρή άτυπη ορχήστρα (“The Greeks”), που έπαιζε ελληνική μουσική σε όλες σχεδόν τις εκδηλώσεις της ελληνικής παροικίας του Καΐρου, σε συλλόγους ή ξενοδοχεία που διοργάνωναν ελληνικές βραδιές

Το 1988 επέστρεψε στην Ελλάδα, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και ξεκίνησε την καριέρα του στον τομέα της Πληροφορικής, εργαζόμενος στις μεγαλύτερες ελληνικές και πολυεθνικές εταιρείες του χώρου, όπου συνεχίζει να εργάζεται έως και σήμερα. Είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά.

Από τις Εκδόσεις Λιβάνη κυκλοφορεί επίσης το βιβλίο του Μισές Αγάπες.

Συγγραφέας: Βαζελάκης Δημήτρης

Σε χρόνο αόριστο

384 σελίδες

ISBN: 9-789601422039

Εκδόσεις ΛΙΒΑΝΗ

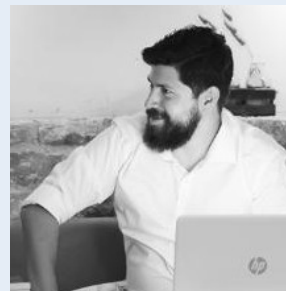
Οπισθόφυλλο

Η πολυτάραχη ζωή της Μαρίας, που ορφανεύει στο πρώτο λεπτό της γέννησής της, θα ξεκινήσει πλάι στον πατέρα της και τη Σουλτάνα, στην ελληνική Σμύρνη. Θα συνεχιστεί για λίγο στους καταυλισμούς των προσφύγων στη σημερινή Κοκκινιά, αργότερα στο Κάιρο και στην Αλεξάνδρεια και θα τελειώσει στην Ελλάδα. Οι τελευταίες ώρες στη Σμύρνη θα την φορτώσουν με ένα μυστικό, που δε θα ξέρει αν θα πρέπει να το μοιραστεί για να μετριάσει το βάρος του ή να το κρατήσει σφαιλιστό μες στην καρδιά της. Μια ζωή θα ταλαντεύεται ανάμεσα στον έρωτα της ζωής της και στην παιδική της αγάπη, που η μοίρα θα κάνει σύζυγό της. Μια ολόκληρη ζωή ανάμεσα στα «πρέπει» και στα «θέλω». Σαν εκκρεμές, οι αποφάσεις της μια θα ορίζονται από το νου και μια από την καρδιά. Στην Αίγυπτο, όταν της χαμογελάει η μοίρα και η ζωή της δείχνει να ηρεμεί από τις φουρτούνες, ο γιος της θα κληθεί να πολεμήσει με τους Συμμάχους στη Βόρειο Αφρική. Οι εξελίξεις από τότε θα διαδέχονται η μία την άλλη δίχως να τις προλαβαίνει. Τα μάτια του γιου της θα της θυμίζουν συνεχώς το μεγάλο έρωτα, που η μοίρα θα τον ξαναφέρει μπροστά της στην πιο δύσκολη στιγμή της ζωής της, για να ξαναγίνει μέρος της. Στο πλευρό της θα βρίσκεται πάντα η μητριά που τη μεγάλωσε και ο σύζυγός της. Διάσπαρτα τα σημαντικά ιστορικά στοιχεία πλαισιώνουν την ιστορία της Μαρίας και δημιουργούν το φόντο εκείνης της εποχής, ενώ συχνά ο χρόνος γυρίζει πίσω και γίνεται Ενεστώτας.

Θέμα : Βιβλία Αμπετειανών

ΜΑΡΙΑΝΤΩΝΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ, απόφοιτος 2003

Ο Μαρναντώνης Πολίτης γεννήθηκε στην Αίγυπτο τον Ιούνιο του 1985 από Έλληνες γονείς. Στο Κάιρο έζησε όλα τα παιδικά και μαθητικά του χρόνια. Από μικρό παιδί μιλάει Ελληνικά, Αραβικά, Γαλλικά κι Αγγλικά.

Μετά την αποφοίτησή του από το ελληνικό σχολείο Καΐρου (Αμπέτειος Σχολή), ήρθε στην Ελλάδα όπου συνέχισε τις σπουδές του στο Βιολογικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Ως ανήσυχο πνεύμα όμως, σύντομα μεταπήδησε στο State University of New York Empire State College από όπου αποφοίτησε με άριστα από το τμήμα διεθνών σχέσεων. Είναι κάτοχος MBA με ειδίκευση τον τομέα του ανθρωπίνου δυναμικού από το L'Institut Universitaire Kurt Bösch.

Λόγω του ότι μεγάλωσε ανάμεσα σε δύο χώρες με διαφορετικούς και σπουδαίους πολιτισμούς κι έχοντας ταξιδέψει και σε άλλα μέρη, άντλησε πολλές παραστάσεις αναπτύσσοντας έτσι την φαντασία του.

Από τα τέλη Ιουνίου του 2016, ο Μαρναντώνης Πολίτης εκτός από συγγραφέας είναι κι εκδότης δημιουργώντας τις «Εκδόσεις Έμπνευσις». «Το Τάγμα των Φτερωτών», ένα μυθιστόρημα φαντασίας σε συνέχειες είναι το τρίτο βιβλίο που κυκλοφορεί από τον ίδιο. Το δημιούργημά του αυτό αποτελεί δεύτερο μέρος της τριλογίας κι αναπαριστά το παρελθόν του μικρού παιδιού που γεννήθηκε στο παρόν.

Συγγραφέας: Μαρναντώνης Πολίτης
Το Τάγμα των Φτερωτών: Η κοσμογονία
288 σελίδες
ISBN: 9786188263826
Εκδόσεις Έμπνευσις

Μετά τον εμφύλιο των θεών στην Ταρίθ, η Γη γίνεται το μεταίχμιο των τεσσάρων συμπάντων και παραμένει το επίκεντρο της ισορροπίας. Ο πολεμιστής -με την αμέριστη βοήθεια των δύο επιμελητών Φτερωτών-μεγάλωσε πέρα από κάθε λογής απειλή.

Τώρα πλέον ζει στο Παρίσι κι ενώ οι Μαύροι Λύκοι τον ανακάλυψαν, πρέπει με κάθε κόστος να θυμίσει στους υπόλοιπους την κατάσταση που επικρατούσε πριν την γέννησή του.

Η ζωή του όπως διαδραματίζεται -πριν την έλευση του στη Γη ως άνθρωπος- μας απελευθερώνει από τα περισσότερα αναπάντητα ερωτήματα που έχουν δημιουργηθεί, όσον αφορά στις δυνάμεις του, τα περίεργα μάτια και τον χαρακτήρα του, που ενδόμυχα υποδεικνύει έναν υπεράφθονο προστατευτισμό για τους ανθρώπους που αγαπά. Ωστόσο το κλειδί όλων παραμένει η Ταρίθ.

Για τον λόγο αυτό, ο Αλέξανδρος, έχοντας ανακτήσει πλήρως τις δυνάμεις του, εξιστορεί σε όλους τους παρευρισκόμενους το παρελθόν του, ώστε μέσα από αυτό να αντλήσει περισσότερους συμμάχους για τη μεγάλη μάχη που πιθανότατα να λάβει χώρα στη Γη. Δεν γνωρίζει καν αν ο ερχομός κάποιων μελών του «τάγματος» και κάποιων θεών θα είναι αρκετός.

Θέμα : Από Κάδμο του 1962

Κείμενο του Αντώνη Πατρινού, απόφοιτου 1963

ΕΧΕ ΓΕΙΑ ΘΡΑΝΙΟ

'Αποχαιρετιστήριο στην Α' Γυμνασίου

Είναι περασμένες δύο.

Το σχολείο είναι ξηρημο. Καμμία φωνή, κανένα γέλιο δέν άκούγεται στην αυλή. Παντοῦ ήσυχία... γαλήνη.

Μόνο στην γωνία τής αυλής, τὸ πεῦκο ποῦ τὸ φυσάει σιγαλά ὁ άνεμος, λυγίζει ἀπλά μὲ ἕνα σιγανὸ μουρμούρισμα. Αὐτὰ βλέπω, ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σχολείου, ἕτοιμος νὰ φύγω.

Τὸ σχολείο ἔχει τελειώσει, εἶμαι ἐλεύθερος πιά... Τὸ καλοκαίρι μὲ περιμένει.

—Τὸ σακκάκι μου ! φωνάζω ξαφνικά ἔντρομος, ποῦ εἶναι ;
"Α σίγουρα θὰ τὸ ἄφησα στὴν τάξι.

Στὴν τάξι γρήγορα...

"Ανεβαίνω τὶς σκάλες, περνῶ τὸ διδασκαλεῖο, φθάνω στὴν τάξι μου. "Ανοίγω τὴν πόρτα, μπαίνω, παίρνω τὸ σακκάκι μου καὶ ἑτοιμίζομαι νὰ φύγω, "Αλλὰ ὄχι, δέν μπορῶ... ἀδύνατον, ἡ συνείδησή μου δέν μ' ἀφήνει. "Απὸ συνήθεια, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω, κάθομαι στὸ θρανίο μου !

Τὸ θρανίο μου !

"Η τάξι εἶναι ἔρημη... καὶ ὥστόσο βλέπω κάτι... ναί ! βλέπω τὸ παρελθόν !... "Εκεῖ στὴν γωνιά, κάθεται ὁ Γιωργίτης, ὁ Κατάρης... Νὰ καὶ ὁ Λεμονιάς... μιλάει μὲ τὸν Δεληβάνη... "Η αἶθουσα εἶναι γεμάτη ἀπὸ παιδιὰ... ἡ τάξι μου... οἱ συμμαθηταὶ μου ! "Ακόμα, βλέπω τὴν καθηγήτρια μας, τοὺς καθηγητὰς μας, ὅλα τὰ βλέπω... Στὴν ἔδρα βλέπω τὰ λουλούδια μοραμένα, ξεψύχησαν. "Αλλὰ ὄχι, γελιέμαι, τώρα εἶμαι μόνος, κανέναν δέν ὑπάρχει εἰς τὴν τάξι.

Χαῖρε τάξι μου !

Σ' ἀφήνω ! σὲ λίγο θὰ φύγω, ἀλλὰ μὴ φοβάσαι δέν σὲ ξεχνῶ.

Καὶ πραγματικά ! ὄχι μόνο ἐγώ, ὅλοι μας, δέν ἀφήνομε πίσω μας μία τάξι, μία αἶθουσα.

"Οχι. Πίσω μας ἀφήνομε ἕνα μέρος τής ζωῆς μας.

"Εδῶ γελάσαμε, ἐδῶ κλάψαμε, ἐδῶ παίξαμε, ἐδῶ μιλήσαμε ..
ἐδῶ... ἐδῶ..,

Καὶ νὰ τώρα φεύγομε ! σὲ ἐγκαταλείπομε καὶ ἔσένα καὶ τοὺς καθηγητὰς μας. Μὴ σὲ νοιάζει, ἔκαμες τὸ χρέος σου ἀγαπημένη μου τάξι.

Μὴ λυπᾶσαι, λοιπόν, ποῦ ἀποχωρίζεσαι ἀπὸ ἕνα πιστό σου

φίλο. Νὰ εἶσαι περήφανη. "Εσὺ μὰς ἔκτισες τὸ θεμέλιο, ἡμεῖς θὰ ἐκποικιλίσωμε τὸ σπίτι... Χαῖρε...

"Ἢ μὴ μπερδεύωμε, θὰ μπερδεύωμε καὶ μὴ μέρος θὰ σὲ ἔλατο σκεφτοῦμε καὶ ἔσένα νὰ θυμηθοῦμε τὰ παιδιὰ.

Μὲ περηφάνεια θὰ σὲ δείχνομε στους φίλους μας καὶ σ' ἐκείνους τὸ κεφάλι μας, ἀκροάζοντας ἀπὸ συγκίνηση τὸ λέμε :

—"Εδῶ ἀγαπητοί μου : ἦταν ἡ τάξι μας ἡ Α' Γυμνασίου.

Φεύγετε εὐχαρῶ, μὴ ἀπορρίψτε, σ' ἀφήνω... Ἔχε Γειά...

Πατρινός "Αντ. (Α' Γυμνασίου)

Θέμα : Αναμνήσεις

Γράφει ο Δημήτρης Γ. Καπαϊτζής, απόφοιτος 6^{ης} Γυμνασίου 1948-1949

ΞΕΝΑΚΕΙΟΣ, ΜΕΛΑΓΧΡΟΙΝΕΙΟΣ, ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ

Τον Οκτώβριο 1947 περί τους 15 μαθητάς Ξενακειού, Bab el Luk, και περί τους 10 Μελαγχροινείου, Ηλιουπόλεως, ενεγράφησαν στην 5^η Γυμνασίου, Αμπετείου, το μόνο τότε πλήρες Γυμνάσιο Καΐρου. Το σύνολον της τάξεως ανήλθε τότε στους 70 περίπου μαθητάς.

Κάποιες τριβές στην ενσωμάτωση περάστηκαν εύκολα καθ' ότι πολλοί εξ ημών εγνωρίζοντο ήδη και από το Προσκοπείο και τα Αθλητικά. Δυσκολότερες ήταν οι διαφορές στα μαθήματα των Αραβικών, Γαλλικών και Αγγλικών, καθώς και η γενική πειθαρχία του Γυμνασιάρχου Κονά που άφησε τότε εποχή. Μετριάσθηκε βεβαίως σημαντικά από τις μαθητικές κοινότητες, τον Κάδμο και τις λαμπρές επισκέψεις σε Μουσεία και εκδρομές Barrage, Λούξορ, Σινά.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Επίσκεψη της 5^{ης} Γυμνασίου, περί τέλους 1947, στο Αρχαιολογικό Μουσείο Καΐρου, της τότε Midan Ismailia, άφησε τότε εποχή. Λίγος κόσμος, λίγοι τουρίστες, η τάξη μας σχεδόν γέμισε το Μουσείο. Τα του τάφου Tutankhamun όλα εκεί, καθώς και ατελείωτα άλλα του μεγάλου αυτού Αιγυπτιακού Πολιτισμού, μαζί με περί τους 70 της 5^{ης} Γυμνασίου. Τους θυμάμαι όλους, τα λαμπρά αυτά παιδιά. Μερικοί φύγαν, άλλοι όμως είναι στη μεγάλη διασπορά Αυστραλίας, Αμερικής, Αγγλίας και βέβαια Ελλάδος.

ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ, 6^η ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ, ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Τον Οκτώβριο 1948 ιδρύθηκε το Πρακτικό με 20 περίπου μαθητάς 6^{ης} Γυμνασίου και τους υπόλοιπους 50 στο Κλασσικό. Η 6^η Εμπορικού είχε χωριστά τότε άλλους 30 μαθητάς. Τον Ιούνιο 1949 ήλθε από την Ελλάδα Ειδική Επιτροπή του Υπουργείου Παιδείας δια κοινές τελικές εξετάσεις υπό την εποπτεία τους, όλων των Ελληνικών Γυμνασίων Αιγύπτου (Αλεξάνδρεια, Κάιρο, Μανσούρα, Port Said κλπ). Το Πρακτικό Αμπετείου επέτυχε τότε τους υψηλότερους βαθμούς όλων.

ΠΑΤΗΡ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ

Μας δίδασκε Θρησκευτικά και Ιστορία. Επί 6^{ης} Γυμνασίου είχαμε μικρή διακοπή διότι έφυγε εις Κύπρον, ως υποψήφιος για την τότε εκλογή Αρχιεπισκόπου. Εξελέγη τότε ο Μακάριος.

ΛΟΥΞΟΡ

Περί το 1948 έγινε η μεγάλη εκδρομή στο Λούξορ / Καρνάκ. Μαζί με την δική μας 6^η Γυμνασίου ήλθαν και της 5^{ης} και 4^{ης}, καθώς και Εμπορικού. Πήγαμε με τον σιγανό σιδηρόδρομο – πάνω από 24 ώρες Κάιρο/ Λούξορ – στοιβαγμένοι ο ένας πάνω στον άλλον σε διαμερίσματα Β' θέσης.

Στο Λούξορ μείναμε στο Ξενοδοχείο Winter Palace, που ανήκε στην οικογένεια του συμμαθητού μας Καλομοίρη. Είναι το Ξενοδοχείο του Murder on the Nile της Agatha Christie.

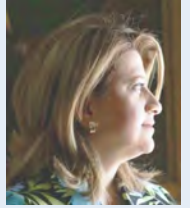
Στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο ο Βρετανικός Στρατός το είχε μετατρέψει σε στρατιωτικό νοσοκομείο. Είχαν αδειάσει όλα από έπιπλα, χαλιά, κουρτίνες κλπ και μετέτρεψαν σε κοιτώνες με μόνο κρεβάτια. Μετά τον πόλεμο φύγαν και αυτά. Σε αυτούς τους άδειους χώρους κοιμηθήκαμε εμείς στο πάτωμα !

Έντονο πρόγραμμα περιηγήσεων συμπεριέλαβε Ναούς Λούξορ και Καρνάκ, Κοιλιάδα Τάφων Φαραώ, Κολοσσούς Μέμνωνος, Ναό Χατσεψούτ, άλλοτε με πορείες, άλλοτε με ιππασία γαιδάρων, άλλοτε με ιστιοπλοΐα Νειλοπλοίων. Αξέχαστες εμπειρίες.

Πειθαρχία επεκράτησε με τον Γυμνασιάρχη Κονά, Πατέρα Γρηγόριο, μετέπειτα Επίσκοπο Σινά, κυρίους Λεπτό / Γαλλικών, Κάμελ / Αραβικών, Γρηγοριάδη / Αρχαίων και άλλους.

Η Εκπαίδευση των Ελλήνων της Αιγύπτου με τη συνδρομή των Μεγάλων Ευεργετών

γράφει η Βίλλυ Πολίτη - Ζουέ, απόφοιτος 1992

Μέρος 3ο (τελευταίο, συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Σπετσεροπούλειο Ορφανοτροφείο

Οι αδελφοί Σπετσερόπουλοι (Γεώργιος και Δημήτριος) είχαν έρθει στο Κάιρο από την Τρίπολη και είχαν αποκτήσει εταιρεία με ποταμόπλοια. Το 1928 αποφάσισαν να ιδρύσουν ορφανοτροφείο στην Ηλιούπολη για να στεγάσει τα ορφανά της παροικίας. Στο ορφανοτροφείο αυτό διδασκόντουσαν εκτός από τη στοιχειώδη εκπαίδευση και μια τέχνη. Λειτουργούσαν τμήματα υφαντουργίας, υποδηματοποιίας, πλεκτικής, κεντήματος, ραπτικής, καρεκλοπλεκτικής και κηροποιίας. Το 1966 ανέλαβε το ορφανοτροφείο η Ε.Κ.Κ. και μετατράπηκε σε οικοτροφείο.

Κατά διαστήματα λειτούργησαν και κάποιες άλλες ιδιωτικές σχολές για μικρό χρονικό διάστημα όπως το Νηπιοτροφείο Γιαννόλα της Μεγάλης Ευεργέτιδος Μαρίας Γιανόλα, το Εθνικό Λύκειο του Κωνσταντίνου Ευαγγελίδη, το νηπιαγωγείο του Μανουσάκη, η σχολή Μικέ κ.α. Η πιο ονομαστή και παλαιότερη σχολή είναι η Αμπέτειος Σχολή που συμπλήρωσε ήδη 150 χρόνια ζωής και συνεχίζει αδιάκοπα να παρέχει ελληνική παιδεία στους παροίκους του Καΐρου.

Αμπέτειος Σχολή

Η Αμπέτειος Σχολή πήρε το όνομά της από τους ιδρυτές της τους Αδελφούς Αμπέτ (Ραφαήλ, Ανανία και Γεώργιο). Για την καταγωγή τους επικρατούν δυο απόψεις: η μία ότι είναι Σύριοι και η δεύτερη ότι είναι Έλληνες από την Χίο και το όνομά τους ήταν Χριστοδούλου και κάποια στιγμή μεταφράστηκε στα Αραβικά Αμπέτ. Οι αδελφοί Αμπέτ πρότειναν να προσφέρουν ένα ακίνητο που είχαν στην Τζουβανία για να ιδρυθεί η σχολή αρρένων και έτσι ιδρύθηκε η Αμπέτειος και τα επίσημα εγκαίνια έγιναν το 1860.

Στην αρχή η Αμπέτειος λειτουργούσε ως σχολή αρρένων και όταν το 1964 πωλήθηκε το κτίριο της Αχιλλοπούλειου Σχολής (Μπαμπ ελ Λουκ) έγινε μικτό σχολείο. Ξεκίνησε ως Δημοτικό Σχολείο και αργότερα προστέθηκε και εξατάξιο Γυμνάσιο με κλασικό τμήμα το 1904, εμπορικό τμήμα το 1927 και πρακτικό το 1949. Από το 1988 έκλεισε το Δημοτικό και λειτουργεί μόνο το Γυμνάσιο και το Λύκειο. Επίσης το 1991 έκλεισε και το εμπορικό τμήμα. Παράλληλα λειτουργεί και Αραβικό Τμήμα από το 1876 μέχρι σήμερα και από το 1994 λειτουργεί και αγγλόφωνο Τμήμα.

Στην αρχή η Αμπέτειος Σχολή στεγαζόταν στην Τζουβανία και μετά στο Κέντρο του Καΐρου. Το 1955 μεταφέρθηκε στο νέο κτίριο στη περιοχή Χαντάεκ Ελ Κόμπα. Το κτίριο αυτό ήταν μεγαλύτερο και είχε ένα μεγάλο θέατρο και πολλά εργαστήρια (Φυσικής, Χημείας, Βιολογίας, Γεωλογίας κ.λ.π.) Στην Κεντρική είσοδο του Σχολείου, έξω από τα γραφεία της Εφορείας βρίσκονται οι προτομές του Γεωργίου και του Ραφαήλ Αμπέτ όπου κάθε χρόνο την ημέρα των Τριών Ιεραρχών οι μαθητές του σχολείου καταθέτουν στεφάνι. Το 1994 μεταφέρθηκε το ελληνικό τμήμα στην Ηλιούπολη.

Η διεύθυνση της Αμπετείου έχει ανατεθεί σε 9 μελή Εφορεία όπου Πρόεδρος της είναι ο εκάστοτε Αρχιεπίσκοπος Σινά.

Στα 150 χρόνια ζωής της Αμπετείου Σχολής πέρασαν από τα θρανία της χιλιάδες μαθητές. Πολλοί από αυτούς διέπρεψαν σε διάφορους τομείς. Είναι μια Σχολή με λαμπρή ιστορία και δικαίως ονομάστηκε η μεγάλη του γένους σχολή και η συμβολή της είναι μεγάλη στον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό.

Σήμερα η Σχολή αυτή συστεγάζεται με την Αχιλλοπούλειο και είναι το μοναδικό Γυμνάσιο – Λύκειο στο Κάιρο.

Εν συντομία θα αναφέρω τα διάφορα ελληνικά σχολεία που υπήρχαν κατά καιρούς στην Αίγυπτο:

Αλεξάνδρεια:

Γύρω στο 1820 ιδρύεται το σχολείο των Γραικών που βρίσκεται επί της οδού Γαλλίας και είναι δωρεά των αδελφών Τοσίτσα (Μιχαήλ, Θεοδώρου και Κωνσταντίνου) και του Νικόλα Στουρνάρα.

Αργότερα το 1854 ιδρύεται η Τοσιτσαία Σχολή δωρεά του Μιχαήλ Τοσίτσα. Το 1884 ιδρύεται το Αβερύφειο Γυμνάσιο Αρρένων από τον Γεώργιο Αβέρωφ ενώ το 1894 ιδρύεται και το Αβερύφειο Παρθεναγωγείο. Επίσης το 1906 ιδρύεται από το ζεύγος Ιουλία και Κωνσταντίνου Σαλβάγου η Σαλβάγειος Εμπορική Σχολή η οποία θα λειτουργήσει μέχρι το 1973. Ενώ το 1909 ιδρύεται το Ζερβουδάκειο Γυμνάσιο Αρρένων χάρη της προσφοράς του Γεωργίου Ζερβουδάκη.

Επίσης στην Ιβραημία (περιοχή της Αλεξάνδρειας) λειτουργούν το 1908 άλλες δύο Δημοτικές Σχολές η Πρατσίκειος Σχολή προσφορά του Αριστοτέλη Πράτσικα και η Κοκκινάρειος Σχολή Θηλέων προσφορά του Εμμανουήλ Κοκκινάρια.

Κατά τη διάρκεια του β παγκοσμίου πολέμου επειδή έχουν έρθει πολλοί Έλληνες πρόσφυγες στην περιοχή ιδρύονται αναγκαστικά άλλα δύο σχολεία, η Δαβαράκειος Σχολή προσφορά του Αριστοτέλη Δαβαράκη και η Κασίμειος προσφορά του Χρήστου Κασίμη.

Παράλληλα ιδρύθηκαν και πολλές άλλες ιδιωτικές σχολές όπως η Αριστοφρόνειος, η Φαμηλιάδειος, η Μεικτή Δημοτική Σχολή στο Ράμλυ κ.α.

Παρίσθμιες Κοινότητες:

Η Ελληνική Κοινότητα Σουέζ που ιδρύθηκε το 1888 διατηρούσε Δημοτικό Σχολείο το Πανορμήτσιο και Γυμνάσιο – Λύκειο. Επίσης δημοτικό σχολείο υπήρχε και στο προάστιο του Πορτ-Τεουφίκ. Τα σχολεία αυτά έπαψαν να λειτουργούν το 1966 όταν ξέσπασε ο πόλεμος με το Ισραήλ.

Η Ελληνική Κοινότητα Πορτ- Σαϊντ διατηρούσε Δημοτικό και Γυμνάσιο από το 1923 καθώς και διάφορες ιδιωτικές και νυχτερινές σχολές. Επίσης και η Ισμαηλία είχε ελληνικό σχολείο.

Ο Φερντινάνδος Ντε Λεσέψ παραχώρησε δωρεάν εκτάσεις στις ελληνικές παρίσθμιες Κοινότητες ώστε να ανεγείρουν σε αυτές ελληνικά σχολεία. Στη συνέχεια χτίστηκαν τα σχολεία αυτά χάρη των δωρεών των εργαζομένων στη διώρυγα του Σουέζ όπου οι περισσότεροι ήταν από την Κάσο και τα Δωδεκάνησα.

Μανσούρα:

Η Ελληνική Κοινότητα Μανσούρας διατηρούσε ελληνικό σχολείο από το 1904. Πρόκειται για ένα μεγάλο σχολείο που άφησε εποχή και έχει επικρατήσει ως σχολειούπολη. Αποτελείτο από τη Δημαία Δημοτική Σχολή προσφορά του Ιωάννη Δήμα, το Γρηγόρειο Γυμνάσιο προσφορά των αδελφών Ιωάννη και Γεωργίου Γρηγορίου, το Νανοπούλειο Νηπιαγωγείο του Ρήγα Νανόπουλου και έναν τεράστιο κήπο εκτάσεως 24 στρεμμάτων το Σερεμέτσιο προσφορά του Παναγιώτη Σερεμέτη. Αργότερα στον ίδιο χώρο λειτούργησε και οικοτροφείο όπου διέμεναν οι μαθητές των γύρω πόλεων. Λόγω της συρρίκνωσης της παροικίας της Μανσούρας το σχολείο έπαψε να λειτουργεί το 1985.

Επίσης ελληνικό Δημοτικό και Γυμνάσιο λειτουργούσε στο Ζαγαζίγκ το Ροδοκανάκειο που ήταν δωρεά του Θεόδωρου Ροδοκανάκη αλλά και στην Τάντα που ήταν δωρεά του Θεόδωρου Νικολαΐδη και άλλων. Τα δύο αυτά Γυμνάσια εξυπηρετούσαν και τα Ελληνόπουλα των γύρω πόλεων που δεν είχαν ελληνικό γυμνάσιο.

Τέλος οι μικρές Ελληνικές Κοινότητες όπως Σιμπίν ελ Κομ, Ζίφτα, Βέγγα, Μίνια, Ασιούτ, Ασουάν, Φαγιούμ, Καφρ ελ Ζαγιάτ, Μίνετ ελ Καμχ κ.α. είχαν μόνο Δημοτικά Σχολεία τα οποία χρηματοδότησαν Έλληνες ευεργέτες της εποχής.

Βίλλυ Πολίτη - Ζουέ

Θέμα: Αυτόπτης Μάρτυς

«Πάμε Κάιρο!» -- Μια εκδήλωση που άρεσε πολύ

Την Πέμπτη 25 Μαΐου 2017, στη φιλόξενη αίθουσα του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων, μαζεύτηκαν περίπου 200 Καϊρινοί, Αιγυπτιώτες και φίλοι Αιγυπτιωτών για να παρακολουθήσουν την εκδήλωση του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής (ΣΑΣ) με τίτλο «Πάμε Κάιρο!». Η καταπληκτική PowerPoint παρουσίαση με 200 φωτογραφίες από το Κάιρο του σήμερα – έργο της Αμπετειανής μας φίλης, Μαρίας Αδαμαντίδου Κουτρομπάκη -- ήταν μια χαλαρή περιήγηση στους δρόμους, τα κτίρια, τα καταστήματα, τα εστιατόρια και τα καφέ του «ευρωπαϊκού» ιστορικού κέντρου του Καΐρου (west el-balad, για τους ντόπιους) με πρόσθετες ματιές στη street fashion και τους κατοίκους της πολύβουης, δραστήριας αιγυπτιακής πρωτεύουσας.

Η φωτογράφιση που έγινε τον Απρίλιο του 2017 στο περιθώριο της παραμονής του ζεύγους Μ. Αδαμαντίδου και Αγγελου Κουτρομπάκη στο Κάιρο –γενέτειρα και των δύο— όπου είχαν πάει για να διεξάγουν ιστορική έρευνα στα αρχεία της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Για την έρευνα δούλευαν καθημερινά από το πρωί μέχρι αργά το απόγευμα και όταν τελείωναν με τις υποχρεώσεις της ημέρας, έβγαιναν για περπάτημα στην Emad el-Din, Setta ou Ashrin Youlyou (Φουάντ για τους... παλαιότερους), Talaat Harb (Σολιμάν Πασά), Kasr el-Nil, Adly και άλλους εμπορικούς δρόμους που γνώριζαν —όπως όλοι μας— από τα παιδικά και νεανικά τους χρόνια. Πολλές φωτογραφίες τραβήχτηκαν πρωί- πρωί πηγαίνοντας στη δουλειά, και γενικά η φωτογράφιση έγινε χωρίς πρόγραμμα, με μόνο οδηγό την επιθυμία να απαθανατιστούν τα ωραία, τα νέα, τα αξιοπερίεργα αλλά και οι παλιές ... αγάπες αφού στο φινάλε, ένα βίντεο με τον μάγερα που ετοίμαζε «φιτίρα» έκανε τους παριστάμενους να αναστενάξουν νοσταλγικά...

Η προβολή και ο διασκεδαστικότερος και ενδιαφέρων σχολιασμός των σλάιντ έγινε άκρως επαγγελματικά και ευχάριστα από την Μαρία και η λειτουργία του PowerPoint σε άψογα συντονισμένο ρυθμό από τον πεπειραμένο σύζυγο- συνεργάτη, Άγγελο. Την εκδήλωση, όπου παρέστη ο πρόεδρος του ΣΑΣ, Κώστας Μιχαηλίδης, άνοιξε και έκλεισε με τα φιλόφρονα λογύδρια ο Γ. Γραμματέας του ΣΑΣ, Λάκης Πεζάς, ενώ Α' Αντιπρόεδρος, Μιλτιάδης Μαρνέρος-Ραδόπουλος και η Β' Αντιπρόεδρος, Αικατερίνη Μπαραμίλλη προσέφεραν στο ζεύγος Αδαμαντίδου-Κουτρομπάκη τιμητικά διπλώματα σε αιγυπτιακό πάπυρο. Την εκδήλωση που βιντεοσκοπήσε με τον χαρακτηριστικό ενθουσιασμό του ο Ταμίας του ΣΑΣ, Μίμης Πιερής, επεξεργασμένη από τα ικανά χέρια του Τάκη Σφακιανόπουλου, μπορείτε να δείτε σύντομα στο You Tube, και στην ιστοσελίδα του ΣΑΣ www.ambetios.gr.

Πάνω από 200 Αμπετειανοί παρευρέθηκαν στην εκδήλωση για "Το Κάιρο Σήμερα."

Η Μαρία Αδαμαντίδου παρουσίασε τις ωραιότερες φωτογραφίες που τράβηξε η ίδια στο Κάιρο

Οι φωτογραφίες από την εκδήλωση είναι της Κατερίνας Αδαμαντίδου.

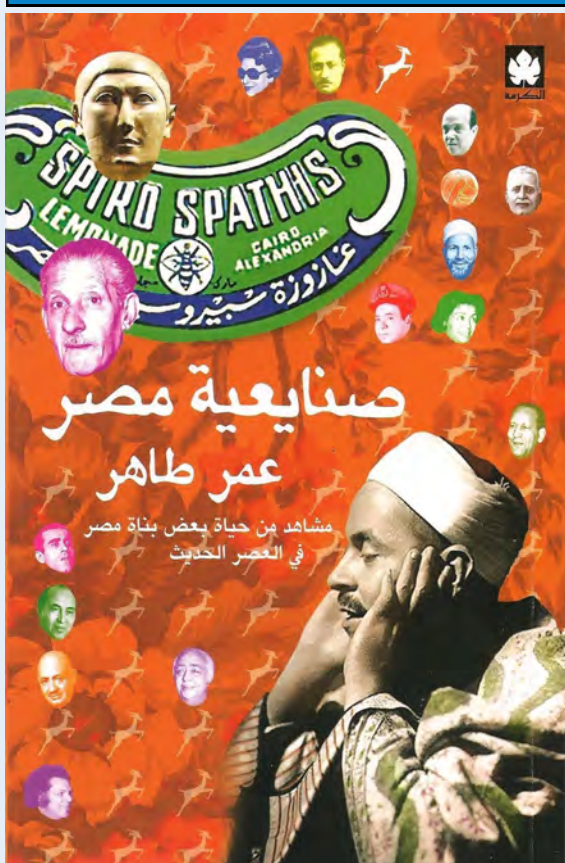

Ο Λάκης Πεζάς ευχαρίστησε τον Σύνδεσμο Αιγυπτιακών Ελλήνων για την φιλοξενία τους στην αίθουσα και παρουσίασε την Μαρία Αδαμαντίδου

Ο Σύλλογος Αμπετείου σχολής απένειμε αναμνηστικούς Αιγυπτιακούς Παπύρους στην Μαρία Αδαμαντίδου και τον Άγγελο Κουτρομπάκη για την ωραία εκδήλωση "Το Κάιρο Σήμερα".
Ο Α' Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας Δρ. Μιλτιάδης Μαρνελλος Ραδόπουλος και η Β' Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας Κα Αικατερίνη Μπαραμίλη απένειμαν τους Παπύρους Στο τέλος της εκδήλωσης.

Οι φωτογραφίες από την εκδήλωση είναι της Κατερίνας Αδαμαντίδου.

Εκδοση για Αιγυπτίους που «έγραψαν» ιστορία αλλά έμειναν άγνωστοι στο κοινό. Εχει κεφάλαια για τον Τόμυ Χρήστου και τον Αντρέα Ράιντερ, αλλά το Spathis στο εξώφυλλο είναι μόνο «κράχτης».

Το Χρηματιστήριο στον πεζόδρομο της Sherifein, μεσάνυχτα.

PHOTOS © 2017 MARIA ADAMANTIDIS

Φρεσκοβαμένη πολυκατοικία της οδού Abdel Khalek Sarwat

Το Costa Café στην οδό Sherif.

PHOTOS © 2017 MARIA ADAMANTIDIS

Από τις τρεις οθόνες του σινεμά Odeon, η μία είναι για σινεφίλ

Χρησιμότητα made in Egypt: τα χαρτόκουτα χονδρικής λειτουργούν και σαν αποθηκευτική βιτρίνα

Το κτίριο του Groppi με το Ελληνικό Κέντρο στον πρώτο όροφο

PHOTOS © 2017 MARIA ADAMANTIDIS

Θέμα : Η εκδρομή μας

....γράφει ο Μίμης Πιερής, απόφοιτος 1962

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΤΟ «ΤΣΟΥΓΚΡΙΣΜΑ ΑΥΓΟΥ» ΣΤΙΣ 30-4-2017

Ξημερώνοντας Κυριακή 30-4-2017, η προγραμματισμένη μας εκδρομή για το “Τσουγκρίσμα αυγού” ξεκινά με το Πούλμαν στις 07:00π.μ. από τον Αγ. Κωνσταντίνο Γλυφάδας, 1^η επιβίβαση των εκδρομέων με τελευταία στάση επιβίβασης στην Νέα Ερυθραία.

Με την συμπλήρωση και των τελευταίων στις θέσεις του Πούλμαν, καλημερίζοντάς τους, βλέπω όλων τα πρόσωπα χαμογελαστά και με έκφραση που μου θύμισε, όταν γυμνασιόπαιδα τότε, ξεκινούσαμε την εκδρομή μας με το σχολείο μας για το “Μπαράζ” ή όπου αλλού, με την ευχάριστη προσμονή της άφιξης στον προορισμό μας.

Με το που περάσαμε την Χαλκίδα και πλησιάζοντας στην Αρτάκη, ακούω μικρή οχλαγωγία από ψιθύρους, “Πιπί σοφέρ Πιπί”, “... θα πιούμε καφέ ???”, “...θα κάνουμε κάνα τσιγάρο ???”. Έτσι λοιπόν, ο καλός μας οδηγός Γιάννης, μας ελευθέρωσε από το Πούλμαν, σε ένα ωραίο πάρκο δίπλα στην θάλασσα, για ότι ο κάθε ένας μας επιθυμούσε.

Μετά από 20 λεπτά (και με κοινή συμφωνία) ξεκινήσαμε για το Προκόπι, τοποθεσία που βρίσκεται ο Ιερός Ναός του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου, να προσκυνήσουμε το σκήνωμα του Αγίου, που πραγματοποιήθηκε με δυσκολία και μικρή καθυστέρηση, γιατί μαζί με εμάς, υπήρχαν πολλοί άλλοι εκδρομείς προσκυνητές, λόγω Κυριακής.

Η καθυστέρηση όμως αυτή δεν μας εμπόδισε να φθάσουμε την προγραμματισμένη ώρα στο Ξενοδοχείο “ELIMNION RESORT” , λίγο έξω από την Λίμνη Ευβοίας.

Επιφωνήματα ενθουσιασμού ακούγονταν από όλους α) για την καταπληκτική τοποθεσία του, από την μια πλευρά την θέα της θάλασσας του Ευβοϊκού, από την πίσω πλευρά του, το βουνό με την πυκνότετη βλάστηση δένδρων και ευωδιαστών φυτών και β) για την γενική εμφάνιση του Ξενοδοχειακού Συγκροτήματος.

Η υποδοχή μας από τους ιδιοκτήτες του συγκροτήματος άριστη, θερμή και ευγενική. Να υπενθυμίσω ότι ένας των ιδιοκτητών είναι ο Αμπετειανός απόφοιτος του 1980 κ. Ιωάννης Βλάχος (Άκης για τους φίλους και συμμαθητές του) και μέλος του Σ.Α.Σ.

Σύντομα τακτοποιηθήκαμε σε ιδιαίτερους χώρους αποκλειστικά για τον Σύλλογό μας με θέα την θάλασσα (καθώς το Ξενοδοχείο ήταν πλήρες από τουρίστες), για το Τσουγκρίσμα του αυγού με τα συνοδευτικά μεζεδάκια του ούζου, ανταλλάσσοντας ευχές Ανάστασης Χριστού, υγείας, ευημερίας και ευχή για πολλά χρόνια να πραγματοποιούμε αυτό το έθιμο. Το έπαθλο του πιο γερού αυγού το κέρδισε η Κα Μιτζιθροπούλου σύζυγος του μέλους μας Γιώργου Μιτζιθρόπουλου.

Ακολούθησε ελεύθερος χρόνος για περιήγηση του Ξενοδοχείου, περίπατο, όσοι θέλησαν κοντινή ανάβαση στο βουνό και ανάμεσα από δένδρα και άνθη, φωτογραφήσεις και ό,τι άλλο επιθυμούσαμε.

Η ώρα του γεύματος δεν άργησε να έλθει και οι οκτώ σε σύνολο πρόθυμοι και ευγενέστατοι σερβιτόροι, σερβίριζαν το γεύμα με τις ιδιαίτερες γεύσεις και πρωτότυπες παρουσιάσεις, ωραίο τοπικό κρασί Λευκό, Κόκκινο και αναψυκτικά, καλύπτοντας κάθε επιθυμία μας, μέχρι φρούτα, γλυκά και καφέδες.

Πιστεύω ότι η επιθυμία όλων μας ήταν να καθυστερήσουμε την αναχώρησή μας, καθώς ολόκληρο το Ξενοδοχειακό συγκρότημα και ιδιαίτερα η περιοχή γύρω από την, ολυμπιακών διαστάσεων, πισίνα, με την απέραντη θέα προς την θάλασσα, σε έκαναν να επιθυμείς την παράταση της παραμονής μας, όμως η μεγάλη χιλιομετρικά διαδρομή επιστροφής, μας ανάγκασε να ξεκινήσουμε την προκαθορισμένη ώρα.

Κατά την διάρκεια της επιστροφής μας, αρκετοί ήταν που απεύθυναν ένθερμες ευχαριστίες και συγχαρητήρια για την τέλεια διεκπεραίωση της εκδρομής, από την οργανωτική επιτροπή του Συλλόγου μας, προσδοκώντας επόμενες εκδρομές και εκδηλώσεις, με υγεία χαρά και περισσότερες συμμετοχές, γιατί αξίζει.

Στη διπλανή σελίδα, στιγμιότυπα από την εκδρομή μας

Θέμα : Επιτυχίες της Αμπετείου στο μπάσκετ

Η αθλητική σελίδα της La Bourse Egyptienne του Καίρου της 24.01.1955

από το αρχείο του Δημήτρη Καπατζή, απόφοιτου 1955

LES SPORTS

TENNIS AU TEWFIKIEH TENNIS CLUB

Kovaleski bat Morsi Soliman: 9/7, 6/4. -

Huber bat Mohamed Soliman: 10/8, 6/4

Hier, ce fut la journée des Soliman. L'un jouait contre Kovaleski, l'autre contre Huber.

Morsi Soliman fournit une partie tout à son honneur. Service très fort, drive bien appuyé, concentration soutenue, et volonté de combattre. Kovaleski, il est vrai "laisa jouer", se contentant de faire les échanges nécessaires au fond sans s'approcher du filet, sauf aux moments critiques, ou lorsqu'il voulait finir le set.

Par contre, sur le court central, ce fut un autre genre d'explication. Huber eut toutes les peines du monde pour finir son match contre Mohamed Soliman. Avec un peu plus de chance nous aurions eu 3 sets. Huber ne joua pas sérieusement. Ce qui donna l'occasion à Mohamed Soliman de bien se défendre, et c'est ce qu'il fit.

La balle très coupée et courte de Huber, qu'il employa presque tout le temps, gêna Mohamed Soliman, sans toutefois lui faire perdre le contrôle de la balle. Avec un meilleur contrôle de ses fameuses "carottes", Mohamed Soliman aurait pu menacer Huber, et lui prendre un set.

L'arbitre du match Huber-Mohamed Soliman, nous fit certaines remarques, que nous publions volontiers. Au premier set, à 5/5, Huber, au lieu de changer pour continuer la partie resta à côté de la chaise d'arbitre et bavardait avec une jeune fille, tandis que Mohamed Soliman l'attendait pour continuer la partie. A plusieurs reprises aussi, Huber s'adressait, durant la partie, au public. Lorsque Huber faisait un drop-shot et se postait pour la riposte probable, il faisait la grimace ou souriait à son adversaire.

Tout cela est considéré comme ne faisant pas partie du bagage d'un joueur de tennis international, et nous croyons que Huber aurait tout intérêt à délaïsser ces petits trucs, purement fantaisistes. Il aurait tout à gagner, pouvant mieux se concentrer, il perdrait ainsi moins de balles, et ne se trouverait pas en mauvaise posture.

A.J.

COUPE "BOURSE EGYPTIENNE" DE BASKET SCOLAIRE

La nouvelle saison a été brillamment inaugurée par une double victoire de l'Ecole Abet

Samedi, à la Pro-Patria, nous avons retrouvé avec plaisir ce public jeune et enthousiaste qui suit toujours les compétitions scolaires.

Pour cette journée inaugurale, deux intéressantes parties étaient épinglées au programme: chez les juniors, la nouvelle équipe du Collège du Khoronfish donna du fil à retordre à l'Ecole Abet qui ne terminait gagnante qu'après une partie éprement disputée, par 48/40 (21/19). Sous la direction d'Avvarlis, ancien élève du Khoronfish, cette nouvelle équipe, qui n'a été formée que depuis un mois seulement, ira, nous en sommes certains, très loin.

Le match Senior A, Ecole Abet v/ Ste Famille, a permis aux hommes à Angelopoulos de remporter une nouvelle victoire. Bien qu'ayant perdu tous ses 5 titulaires de l'an dernier, l'Ecole Abet bien menée par les jeunes Monos, 23 pts, et Capaitzis, 13 pts, deux joueurs d'avenir, a réussi à battre la belle équipe du Collège de la Ste Famille

FOOTBALL INTERNATIONAL

La Grèce bat l'Egypte en match amical: 3-1 (2-0)

Le match amical Egypte-Grèce, disputé hier, au Stade d'Alexandrie, devant plus de 15.000 spectateurs, se termina par une nette victoire grecque: 3/1.

L'équipe locale se présentait sans Paraskos, Yakan et Daly, alors que celle de nos visiteurs était privée de Carapatiz et Couroukidis.

A la 2ème minute les Grecs ouvraient le score par l'entremise de Camaras.

A la 32ème minute, Emmanoulidis augmentait l'écart à 2/0 en faveur des Grecs.

A la reprise, l'Egypte remplace Abdel Guénil blessé, par Mito.

A la 47ème minute, Emmanoulidis scoraît encore un but: 3/0. Quatre minutes plus tard, Diba sauvaît l'honneur en scoraît le seul but égyptien.

par 57/49, après avoir mené au repos par 29/27.

Le niveau de jeu fut assez élevé, ce qui nous permet de prévoir de belles parties pour cette saison.

La Maccabi et le Keravnos vainqueurs du week-end

Samedi, au YMCA, devant un public très nombreux, la Maccabi a pris dès le début de la partie, une avance de 13 points, 15/2, devant une équipe de l'Hélio-Lido désorganisée.

Bien menés par Ammar, les Hélio-Lopolitains réussissent à grignoter l'écart à un seul point: 18/17. La partie devient alors plus intéressante, les deux équipes se suivant de près. Après avoir mené par 25/19 au repos, la Maccabi se détachait vers la fin de la partie pour remporter une belle victoire par 50/37.

Hier, au YMMA, le Keravnos et le HMEM/Nubar étaient aux prises.

Prenant le "lead" dès le coup d'envoi, le Keravnos mène au repos par 27/16. A la reprise, les Grecs augmentent l'écart à 16 points: 41/25.

On pensait alors que les Grecs s'acheminaient vers une victoire facile. C'était mal connaître les Arméniens, qui, profitant d'un relâchement dans les rangs de l'équipe adverse, diminuent l'écart à 6 points seulement: 43/37.

C'est par 49/41 que le Keravnos remporte finalement cette rencontre après une fin de partie émotionnante.

De la Poule A, il ne reste encore que 2 matches à jouer: Hélio-Lido v. YMMA, demain et Maccabi v. Keravnos, samedi prochain.

Ces deux parties ne changeront pas la situation, le Keravnos, la Maccabi et le HMEM/Nubar s'étant déjà qualifiés pour la poule finale.

Ce soir, Hellenic v. YMCA

Le tournoi se poursuivra ce soir, par le match Hellenic v. YMCA valable pour la Poule B. Demain, à la Pro-Patria: Hélio-Lido v. YMMA.

J. MESTOUSSIS.

Θέμα : Επιτυχίες της Αμπετείου στο μπάσκετ

Η αθλητική σελίδα της *La Bourse Egyptienne* του Καΐρου από το αρχείο του Ιγνάτιου Αντωνιάδη, απόφοιτου 1957

LES SPORTS

COUPE "BOURSE EGYPTIENNE" DE BASKET SCOLAIRE (Senior A) L'ECOLE ABET BAT LE KHORONFISH APRES UNE FIN DE PARTIE EMOTIONNANTE: 46/43 (21-12)

Le terrain du Collège de la Ste. Famille s'avéra trop petit samedi pour contenir la grande foule venue assister au choc scolaire: Abet v/ Khoronfish. Il est vrai qu'après les brillantes sorties des hommes à Avarlis, contre le Lycée Français et le Lycée Franco-Egyptien, on s'attendait à une partie serrée et disputée avec acharnement.

Le manque d'expérience fut une des principales raisons de la mauvaise sortie de l'équipe du Khoronfish, qui ne marqua durant toute la première mi-temps, que 12 points seulement. Il est vrai que l'Abet sut neutraliser la principale arme du Khoronfish: le follow, en utilisant sous le panier 3 joueurs qui avaient presque les mêmes taille et poids, que son adversaire.

Le repos trouvait ainsi les Grecs menant par 21/12.

A la reprise l'Ecole Abet conserve cet écart et réussit même à l'augmenter à certains moments.

S'apercevant du danger qui les menaçait, les joueurs du Khoronfish se déchaînent aux dernières minutes, ce qui leur permet de réduire l'écart à un seul point à 1 minute de la fin: 42/41. Le pressing man-to-man pratiqué par les hommes à Avarlis s'avère très efficace et l'issue de

la partie devient alors indécise. Ce n'est que grâce à sa précision aux coups-francs à ces moments critiques, que l'Ecole Abet réussit à se détacher légèrement: 44/41. Un autre panier du Khoronfish et le score n'est que 44/43, à 30 secondes de la fin.

Deux autres coups-francs transformés par les Grecs, et la fin de la partie les trouvent gagnants par 46/43.

Victoire méritée de l'équipe chère à M. Angelopoulos, qui a mené au score de bout en bout, mais nous nous devons que le Khoronfish aurait pu, avec un peu plus de chance, remporter cette partie aux dernières secondes.

Félicitons les vainqueurs, avec une mention spéciale pour Monos et Capaitzis, les deux principaux artisans de la victoire de leur équipe, ainsi que les vaincus pour leur courageux redressement aux dernières minutes de la partie.

Quant aux frères Aidonidi et Barone, ils ont une fois de plus impressionné les présents avec leurs excellentes qualités de basketteurs. Sans oublier aussi le jeune Karkar qui a neutralisé partiellement le No. 1 de l'attaque grecque: Monos.

Regrettons seulement l'attitude d'un des joueurs du Khoron-

fish qui n'a pas su accepter sportivement la défaite de son équipe en attaquant l'arbitre.

Le comité central de l'USEPE se réunira cette semaine pour prendre des sanctions contre le dit joueur, qui, en attendant les résultats de l'enquête et du rapport de l'arbitre, n'aura pas le droit de descendre sur le terrain.

LE COLLEGE PATRIARCAL GREC-CATHOLIQUE SE QUALIFIE POUR LA FINALE "SENIOR B"

Pour la Coupe Gaston Catz, le Collège Patriarcal Grec-Catholique remportait sa troisième victoire consécutive en battant l'école Abet par 49/35, après avoir mené au repos par 28/21.

Les collégiens terminent ainsi en tête de la Poule A, sans connaître la défaite, se qualifiant ainsi pour la finale de cette catégorie, contre le vainqueur de la Poule B, que nous connaissons aujourd'hui.

En effet, aujourd'hui, sur le terrain de l'Ararat, à 5 h. p.m., le Maronite rencontrera le Cairo American School. En cas d'une victoire du Maronite, celui-ci se qualifierait pour la finale. Mais si les Américains l'emportent, le goal-average départagerait 3 équipes à égalité, à savoir: les deux équipes que nous avons nommées et le Lycée Français du Caire.

A 6 h. p.m., toujours à l'Ararat, le Col. de la Ste. Famille matchera le Lycée Franco-Egyptien pour la Coupe "Bourse Egyptienne" (Senior A).

J. MESTOUSSIS.

PING-PONG

COUPE

MOUSTAPHA ABOU HEIF

La Mutuelle poursuit avec succès son tournoi de ping-pong en mémoire du regretté Moustapha Abou Heif.

Le match de samedi a vu: Charleroi battre "Al Chark" Assurance par 3/2.

CE SOIR

Premier match à 7 h. 30: "Al Chark" Assurance contre Shell.

Second match, à 8 h. 30: "Electra" contre Orosdi-Back.

ART Ava GARDNER
T CONTESSA
TECHNICOLOR
D O'BRIEN - MARIUS GORING - VALENTINA CORTESA - ROSSANO BRAZZI
UNITED ARTISTS

Θέμα : Οι αναγνώστες μας γράφουν

Ο Δημήτρης Γ. Καπαιτζής έγραψε :

Αγαπητέ Κύριε Πεζά,

Ευχαριστώ για email σας 8/5/17 με ΚΑΔΜΟ 2/2017.

Λαμπρό το έργο σας και βεβαίως συγκινητικό και γεμάτο μνήμες.

Ο Μενέλαος Παυλίδης, απόφοιτος 1943, στο Montreal, Καναδά, μας πέρασε όλους.

Νόμιζα ότι η δική μας τάξη του 1949 ήταν από τις αρχαιότερες.

Κρατάμε επαφές με συμμαθητάς μας στην Αμερική, Αυστραλία, Αγγλία, Ελλάδα κλπ με σίγουρα υλικό για τον ΚΑΔΜΟ.

Ο Μενέλαος Παυλίδης έγραψε :

Αγαπητέ μου Πρόεδρε κ. Ν. Βαδή και κ. Αρχισυντάκτη του Κάδμου Λάκη Πεζά.

Σας ευχαριστώ πολύ για την δημοσίευση των φωτογραφιών μου (δεν ξεύρω ποιός τες έστειλε) και τα ωραία καλά σας λόγια.

Δεν ξεύρω εάν θα έλθω το καλοκαίρι αλλά αν έλθω πιστεύω να συναντηθούμε.

Χαιρετισμούς,

Μενέλαος Παυλίδης

Θέμα : Οι απόφοιτοι του 1967

γράφει η Κάτια Ζιβελοπούλου

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΪΡΟΥ (ΣΕΚ) ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΕ ΦΕΤΟΣ ΤΗ ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ 1967 !

"Πενήντα Χρόνια Νιάτα" γιόρτασαν πρόσφατα οι Καϊρινοί της σειράς που αποφοίτησε το 1967 στη φιλόξενη αίθουσα του ΣΑΕ στον πρώτο όροφο της Γ' Σεπτεμβρίου.

Αγόρια και Κορίτσια που πέρασαν στα παιδικά και εφηβικά τους χρόνια από τα θρανία του Αχιλλοπουλείου, της Αμπετείου, της Ξενακειού και της Μελαγχροινείου, ζωηροί και μάχιμοι "παππουδογιαγιάδες" στα 67 τους, συναντήθηκαν προσπαθώντας να θυμηθεί ο ένας τον άλλον, φωνές, αγκαλιές, και μια σειρά από σχολικές φωτογραφίες στην οθόνη, κράτησαν με γέλια, ξαναζωντανεμένες φιλίες και μεγάλο κέφι μέχρι αργά.

Για άλλη μια φορά όμως, μετά από τόσες ειδοποιήσεις και πάνω από 200 τηλεφωνήματα που έγιναν για βδομάδες ολόκληρες, μόνο κάτι παραπάνω από 40 άτομα κατάφεραν να φτάσουν μέχρι εκεί και χάρηκαν την πραγματικά αξέχαστη βραδιά. Όλο και δυσκολότερα μαζευόμαστε...

Από αριστερά όρθιοι είναι η Τέρρη Ρίττερ, Αγγέλα Διαμαντάρη, Αλέξανδρος Τσιαμούρης, πιο πίσω ο Γιώργος Καρκασίνας (εκ μέρους του ΣΕΚ), Σούλη Καρατζά, Βαγγέλης Μπαλάδης, Γιάννης Παπαστεφάνου, Χρήστος Σακελλάριος, ακριβώς μπροστά τους η Μαρία Αδαμαντίδου και ο Άγγελος Κουτρομπάκης και καθιστοί πλάι στη Γεωργία η Άννα Κασσαβέτη, Αθηνά Καλλία, Ανθούλα Καμπάνη και Κάτια Ζιβελοπούλου.

PHOTO MARIA ADAMANTIDIS 2017

Στο μοδάτο lounge-εστιατόριο Eish+Malh της οδού Adly, συχνάζουν φοιτητές και επαγγελματίες

